

προλέγοντος τὰ πῶς τῶ πάθος ἀκούοντες. πρὸς
 σὺ δὲ πῶς δυσφορῶ πρὸς τὸ τούτων δὲ ἡγήσιν
 ὁ Πέτρος. ὡς γὰρ ἠκούσεν ὅτι δεῖ αὐτὸν εἰς Ιεροσόλυ-
 μα ἀελεῖν, ἔ πολλὰ παθεῖν ὑπὸ τῶ δὲ χειρῶν ἑ
 πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων τῶ λαοῦ, ἔ ὑποκ-
 τῶνθῶναι, ἄλλως κεντῶ) τὸ λογισμὸν καὶ ὑπο πολ-
 λῆς ἀφ᾽ ἑσέως ὅτι πηδᾶ τῶς λευθεῖσι, καὶ τοιμηθ-
 τερον ἔ διδασκάλου κηρά πηται. προσλαβόμενος
 γὰρ αὐτῶ, φησιν, ἤρξατο ὅτι πημᾶν αὐτῶ. ἰλεῶς σοι
 κύριε, οὐ μὴ ἔσαι σοι τῶτο. εἶδες μαθητῶ τὸ πῶ
 τὸ διδάσκαλον ἀφ᾽ ἑσέως ἀγάπην; εἶδες ἀφ᾽ ἑσέως
 πρὸς τὰ ἔ ἀγαπῶνθῶν λυπηρῶ; τὰ τὸ π᾽ ἡρώσιας
 ὑπὸ τούτου μόνου μὴ φυλάξῶντα μέτρα. ἤρξα-
 το ὅτι πημᾶν αὐτῶ, καὶ λέγων ἰλεῶς σοι κύριε, ἔ μὴ
 ἔσαι σοι τῶτο. τί οὖν ὁ δεσπότης. ὡς ὅτι βλαβῶς
 ἐκείνης κηρά πηται τὸ φθῶς. οὐ γὰρ βούλομαι
 φιλεῖσθαι, φησιν, ὅτι τῶ ἀγαπῶντων με βλάβῶ.
 ὁ ἔμὸν πάθος, οἰκονομικῶς πάθος ἰάσις γὰρ. τί
 π᾽ ἡροχλεῖς φυτευόμενῶ σαυρῶ, τὸ ἔσόμενον ἔξ
 αὐτῶ καρπὸν ἀνοῶν; τί κωλύεις σφαγῶ ἐκνο-
 εἶξασθαι θάνατον, τὸ πῶ τὸ κῶσμον ἀγάπην ἔ Θεῶ
 ἀνοῶν; ἀγαπᾶς ὡς ἀνδρῶπος, Πέτρε. ἔα σαρη-
 ναί τὸ κῶκον, καὶ πρὸς τὸν θεοῖσιν ὀβρισηθῶ. ταῦ-
 τα λέγων ἔπεισε μὴ τὸ μαθητῶ μὴ ποιῶντας αἰ-
 σήσις τῶ διδασκάλῶ πρὸς φέρειν. οὐ μὲν καὶ τὸ
 τῶ θανάτου λυπηρῶ, ἀφ᾽ ὁ σφῶρον τὸ πῶ αὐτὸν
 ἀγάπης, τὸ ἐκείνῶ ἀφ᾽ ἑσέως ἔξ ἔβαλεν. ὅπως οὖν
 ἀφ᾽ ὁ ἐκείνῶ μακρῶν αἰασάσεως τὸ πῶ τῶ πά-
 θους βλάβῶ πρὸς ἀκροῖν, αὐτὸν τὸ καὶ τοῖς πρὸς πλη-
 σίως ἀγαπῶντας πρὸς ἀβῶν, ἀφ᾽ ὁ φοβερῶς
 ἐκείνης ὀπασίας ὁ δυνάτων τὸ ἐν αὐτῶ πισυται
 θεότητος. μετεμορφῶθη γὰρ φησιν ἔμορφαθεν αὐ-
 τῶ. ἔ ἔλαμψε ὁ πρὸς ὡπον αὐτῶ ὡς ὁ ἥλιος. τὰ
 δὲ ἰμάτια αὐτῶ, ἐκλύοντο λαὸ καὶ ὡς ὁ φῶς.

Καὶ ἰδοὺ ὡφθη ἑ αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ'
 αὐτῶ συλλαλοῦντες. ἐχάλινωσεν ὁ τὸ διχασιμῶς
 ἥλιος τὸ νεφέλιον ἑ σώματος, καὶ ἡ ἀκτίς τὸ θεότη-
 τος, τοῖς θεῶς πρὸς ἑσέως. νεφέλη γὰρ ἑ ἀσέτου
 ὁ ὀρώμνον ἐνδυμα. οἶδεν Ἡσαῖας τῶτο σαφῶς. τὸ
 γὰρ ἐπὶ Αἴγυπτον ἑ σωτήρος θεορῶν ἐνδημῶν πο-
 τέ. ἰδοὺ φησὶ, Κύριος κηρά πηται ὅτι νεφέλης κη-
 φης, καὶ ἔξ ἑ εἰς Αἴγυπτον. καὶ ἰδοὺ ὡφθη αὐτοῖς Μωϋ-
 σῆς, ἔ Ἡλίας μετ' αὐτῶ συλλαλοῦντες. τὸ γὰρ θεό-
 τητος αὐτῶ ἡ σῶν ἀφ᾽ ἑσέως π᾽ ὡτε. ἀφ᾽ ὁ δὲ καὶ
 ὑπὸ π᾽ ὡται τῶ πρὸς φησὶ τὸ χῶρον Μωϋσῆς καὶ
 Ἡλίας; ὅτι ὁ μὴ Ἡλίας σιωπηθῶντο τοῖς ζῶσιν
 ὁ ὁ Μωϋσῆς ἔτεθῶν κη τούτου γὰρ ἰν ἀφ᾽ ὁ ἑκατέ-

Atem, audirent. Perspice igitur quam Pe-
 trus huiuscemodi narrationem moleste
 ferret. Vt enim audiuit, ascensurum Je-
 rosolymam, multaque à principibus sa-
 cerdotum, & senioribus, & scribis popu-
 li passurum, atque occidendum, statim
 animo pungitur, exque multa affectio-
 ne dictis insilit, ac liberius Magistrum
 carpit. *Assumens enim cum*, inquit, *capit*
increpare illum, dicens: Absit à te Domine,
non erit tibi hoc. Vidistin accensam dis-
 cipuli in Magistrum dilectionem? Vi-
 distin vt dilecti tristibus afficeretur?
 vt in hoc tantum iustos excederet
 libertatis modos. *Capit increpare il-*
lum, & dicere: Absit à te Domine, non
erit tibi hoc. Quid ergo Dominus? Ve-
 lut perniciosam impensioem eiuf-
 modi curam perstringit. Non enim, in-
 quit, volo amari, cum damno diligen-
 tium. Mea mors, orbis totius medetur
 morti. Quid molestus est plantanda
 Cruci, qui futurum ex ipsa fructum
 ignotes? Quid Dei erga mundum dile-
 ctionem nesciens, necem prohibes, quâ
 mors enervabitur? Diligis, Petre, sicut
 homo. Sine spargi granum, teque ad
 messem compara. His quidem suasit dis-
 cipulo, vt ne Magistro huiuscemodi
 preces porrigeret: haud tamen mortis
 tristitiam ob impensioem in ipsum di-
 lectionem, animo depulit. Vt igitur ex
 resurrectione, quæ non admodum dif-
 ferenda esset, solamen aliquod pro pas-
 sione perciperet; assumpto illo, ac iis qui
 proximi dilectione essent, terribili illâ
 visione eius, quæ erat in ipso diuinitatis,
 potentiam adstruit. *Transfiguratus enim,*
 inquit, *est ante eos: & splenduit facies eius*
sicut sol: vestimenta autem eius facta sunt
alba sicut nix.
Et ecce apparuerunt illis Moyses & Elias,
cum eo loquentes. Sol iustitiæ, corporis
 compressit nubem, radiusque diuinita-
 tis spectatores circumfulsit. Nubes enim,
 eius quod non subest oculis, subiectum
 oculis indumentum erat. Nouit hoc per-
 spicue Isaias: Futurum enim quandoq;
 in Ægyptum contuens Saluatoris ad-
 uentum: *Ecce Dominus, inquit, sedet su-*
per nubem leuem, & veniet in Ægyptum. Et
ecce apparuerunt illis Moyses, & Elias, cum
eo loquentes. Nusquam enim ab eius diui-
 nitate sciucti erant. Quorsum verò Mo-
 ses & Elias, præ vniuerso Prophetarum
 choro? Nimirum, quòd Elias viuis ad-
 censeretur; Moyses autē esset mortuus.
 Idcirco ambobus repræsentatis, viuorū

Matth 16. v. 23.

Christus amarit enuit cum damno diligentium.

Matth. 17. v. 2

v. 7.

Isai. 19. v. 1.

Chr. Moyses, & Elias viu.

se & mortuorum Dominum discipulis ostendit: eo perspicuè argumento adstantes docens, habere se potestatem vitæ & mortis. At neque ita sedatus est Petri timor: necdum enim diuini Spiritûs operatione adamantinum robur acceperat. Adhuc vincebat imbecillis natura; cum diuini Spiritûs virtutem, palam sequens declararit fiducia, quemadmodum ait B. Paulus: *Vt eminentia sit virtutis Dei, & nõ ex nobis. Quid ergo Petrus adhuc pauès? Domine, bonum est nos hic esse: si vis faciamus tria tabernacula; tibi vnum, Moysi vnum, & Elie vnum. Vbi mortis consilium reuocare nequiuisset, molitur vel iter in Ierusalem retardare: non clarè dicens quod animo constitutum esset; sed quàm moras in monte suadet, id agitans, vt ne inde discederet: ac non dicens quidem apertius quod cupiebat, agens tamen iis verbis quod studio optabat. Domine, bonum est nos hic esse, quàm Ierosolymis. Si vis, faciamus hic tria tabernacula.* Veritius secundam increpationem, illud speciosè sermoni interposuit: *Si vis; faciamus hic tria tabernacula.* Melius est vt hic faciamus tria tabernacula; non vt Ierosolymam abiens, vnum illic facias, quod te manet, sepulchrum. Planè exuperantem Apostoli timiditatem! Ita habeat. Hortaris Dominum B. Petre, vt illic maneat? Quid etiam Eliam, ac Moysen pariter tabernacula figere rogas? Etiam, inquit. Si nobis hîc manentibus, multitudo Iudæorû irruerit; nouit Eliæ lingua ignem de cælo deducere: Scit virga Moysi flâmam grandini contubernalem ex aère trahere. Hæc Petro cogitante, adest diuinitûs, quo ea castigetur cogitatio. *Hic est, inquit, Filius meus dilectus.* Quid Petre trepidas? Quid verò etiam belli socios aduersus Iudæos prouocas? *Hic est Filius meus dilectus.* Habent vniuersi Prophetæ per Vnigeniti virtutem, vt possint, si quid potuerunt habere. *Ipsam audite.* Nihil curiosius ex propriâ mente exquirentes. *In ipso enim benè complacui:* nouitque meam ipse perspicuè voluntatem: ipsi gloria, vnâ cum Patre, & Spiritu sancto: nunc & semper, & in sæcula sæculorum: Amen.

s. Cor. 4. v. 7.

v. 4.

Petri ingens timiditas.

v. 4.

Aρων τῆς ἀνάστασως, τῆς ζώντων καὶ νεκρῶν ἐνεφανίζεν αὐτοῖς Κύριον· σαφῶς δὲ τούτων τοὺς πρόνοιαις διδάσκων, ὅτι αὐτὸς ὅστιν ὁ ζῶν καὶ θανάτου δόξα· ἔχων. ἀλλ' οὐδ' ἔτιως ἐπαύετο τὴν δόξας ὁ Πέτρος· ἔτι καὶ ἐπὶ τῆς θεοῦ πνεύματος ἀδαμαντωθεὶς ἐνεργεία· ὑπὸ ἀσθενεῖς τέως ἐνικατο τὴν φύσεως, τῆ μὲν ταῦτα πεποιθήσῃ δεικνύσῃ τὴν θεοῦ πνεύματος δυνάμιν, κατὰ τὸ μακάριος Παῦλος φησὶν· ἵνα ἡ ὑπερφθολή τὴν δυνάμειος τοῦ Θεοῦ ἦ, καὶ μὴ δὲ ἡμῶν· τί οὖν ἐπὶ δειλιῶν ὁ Πέτρος φησὶ; Κύριε καλὸν ὅστιν ὑμᾶς ὠδεῖ. εἰ θέλεις, ποιήσωμεν τρεῖς σκηνάς· σοὶ μίαν, καὶ Μωϋσεὶ μίαν, καὶ Ηλία μίαν. ἐπειδὴ δὲ πάρος ἀποτρέπειν οὐκ ἴσχυσε, τὴν ὅτι τὰ Ιεροσόλυμα ὁδὸν ὑπερφθολῆ τεχνάζεται· οὐ λέγων σαφῶς ὅτι ἤτελεν, ἀλλὰ δὲ τὴν ὠδεῖ, δὲ οὐκ ἔτι ἀπελθεῖν μνηστευόμενος· καὶ μὴ λέγων μὴ σαφῶς ἀπεβόλετο· παραματευόμενος δὲ δι' ὧν ἐλεγε, ἀεσπούδαζε· κύριε, καλὸν ὅστιν ἡμᾶς ὠδεῖ· ἢ εἰς Ιεροσόλυμα· εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὠδεῖ τρεῖς σκηνάς. φοβηθεὶς μὴ πάλιν ὅτι τιμηθῆ, περὶ ἐβάλε πειθακά τὰ λόγῳ, δὲ εἰ θέλεις, ποιήσωμεν ὠδεῖ τρεῖς σκηνάς· βέλτιον ὠδεῖ ποιήσω τρεῖς σκηνάς, καὶ μὴ ἀπελθόντα οὐκ ἔτι ἕνα τὸ προσωδοκώμενον τάφον· ἀληθῶς ὑπερφθολή τὴν ἀποστόλου δειλιάς· ἔστω τὰ δεσπότη οὐκ ἔτι θραίνεις μὴ μὴ, ὠ μακάριε Πέτρε· τί καὶ τὸν Ηλίαν καὶ Μωϋσεῖα παρακαλῆς συσκηνώσασθαι; ναὶ φησὶν· ἐὰν ἐν ταῦτα μνηόντων ἡμῶν· ὁ Ἰσραὴλ πλῆθος ἐπέλθοι, ἢ Ηλία γλώσσα πῦρ δὲ ὑφαντοῦ καταφέρειν ὅτι εἶσαται· ἢ Μωϋσεῖος ῥάβδος δὲ ἀέρος ἔλκειν δεδιδακτὸν χαλκῆς ὁμοδακτον φλόγα. ταῦτα ἐν θυμουμῶν Πέτρος, ἀπῆντα θεοῦ ὅτι ἐνθυμῆσεως ἐλεγχος· ἔτι γὰρ φησὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός· τί δὲ δειλιάς ὁ Πέτρος; τί δὲ τὸ παρασερεθίζῃ καὶ Ἰσραὴλ συμμάχοις; ἔτι ὅστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός· πᾶς φοροφῆτης δὲ τὸ μονοθροῦς δυνάμειος τὸ δυνάσασθαι ἔχει ὅτι ἔχον δεδιώηται· αὐτῶ ἀκούετε· μηδὲν δὲ οἰκείας περὶ ἐργαζόμενοι γλώμης· ἐν αὐτῶ γὰρ διδάκασα, καὶ αὐτῶ σαφῶς δὲ μὴ ὅτι εἶσαται γέλημα· αὐτῶ ἢ δόξα σου τὰ πατρί καὶ τὰ ἀγίῳ πνεύματι· πνεῦμα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμιέν.

NOTÆ.

Sint fortè duæ hæ Orationes duorum sauctorum: ac secunda, priori videatur elegantior. Pantaleon primæ auctor vixit

diu post Theodoræ imperium, vt colligitur ex iis, quæ ipse habet de miraculis S. Michaelis apud Surium.

INDEX PRÆCIPVORVM LOCORVM QVI TOTO HOC VOLVINE tum citantur, tum etiam enarrantur.

Ex libro Genesis.

2. v. 23. **E**c caro ex carnibus meis : hoc os ex ossibus meis ; ipsa vocabitur vxor mea. 82.
3. v. 15. Tu obseruabis caput eius ; & ille obseruabit calcaneum tuum. 227.
- v. 19. Terra es, & in terram reuerteris. 551.
4. v. 1. Cognouit Adam, Euam vxorem suam ; quæ concepit & peperit Cain. 506.
- v. 2. Fuit Abel pastor ouium : Cain autè erat exercens terram : Obrulit autem Cain de fructibus terræ, &c. 1006. *Enarratur locus usque ad v. 7.*
11. v. 27. Venite, descendamus, & confundamus linguas eorum. 1728.
15. v. 9. Sume mihi vaccam triennem, & arietem annorum trium. 1007.
21. v. 10. Eijce ancillam, & filium eius. 503.
32. v. 2. Castra Dei. 1539.
48. v. 16. Deus, Deus meus, cui ego placui ; & Angelus qui eruit me ex omnibus malis, benedic pueros istos. 1539.
49. v. 10. Non deficiet princeps de Iudâ, nec dux de femore eius, donec veniat cui repositum est : & ipse erit expectatio Gentium. 510.
- v. 11. Alligans ad vitem pullum suum ; & ad elicem, pullum asinæ suæ. 647.
- v. 27. Benjamin lupus rapax, manè comedet, & vesperè diuidet escas, 150. *Enarratur in Paulum. c. 295.*

Ex libro Exodi.

3. v. 6. **E**Go sum Deus patris tui : Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Iacob. &c. 202.
4. v. 24. Stetit sanguis circuncisionis pueri mei. 1542.
15. v. 1. Cantemus Domino ; gloriosè enim magnificatus est. 430.
14. v. 19. Profectus est Angelus qui præibat castra filiorum Israël, & iuit à tergo. 1542.
32. v. 11. Esto placabilis super nequitia populi. Recordare Abraham, Isaac, &c. 203.
33. v. 3. Introducam vos in terram fluentem lacte & melle. 350.

Ex libro numeri.

24. v. 17. **O**rietur stella ex Iacob, & consurget homo de Israël. 510.

Tomus I,

Ex libro Deuterou.

4. v. 9. **A**t tende tibi ipsi, & colligendo conferes in corde tuo omnia verba &c. usque, similitudinem non vidistis. 322.
6. v. 16. Non tentabis Dominum Deum tuum. 547.
8. v. 3. Non in solo pane viuit homo ; sed in omni verbo quod procedit de ore Dei. 547. 639.
13. v. 14. Argue & proba, si fortè fecerit. 615.
18. v. 15. Prophetam fuscitabit vobis Dominus de fratribus vestris, sicut me. 510. 631.
32. v. 8. Constituit terminos Gentium secundum numerum Angelorum Dei. 1447. 1543.
- v. 42. Lætamini cæli vnâ cum eo, & adorent eum omnes Angeli Dei. 1559.
- v. 43. Lætamini Gentes cum plebe eius, & confortentur in eo omnes filij Dei. Ibid.

Ex libris Regum.

11. v. 12. **E**t Heli Sacerdos obseruabat os eius : & ipsa loquebatur in corde suo. &c. 1027.
15. v. 21. Obauditio super sacrificium : & obedientia, super adipem agnorum. 1765.
3. 11. v. 11. Scindens scindam regnum tuum, & dabo illud seruo tuo : veruntamen &c. 203.
19. v. 11. Ecce commotio, & spiritus grandis & fortis subuertens montes, &c. 514. 1546.
21. v. 17. Et dixit Dominus ad Eliu Thesbitem, dicens : Surge, & descende in occursum Achab &c. usque : nec ego inducam malum in diebus eius. 1335.
4. 1. v. 5. Surge, vade in obuiam nuntiorum Ochoziæ Regis Samariæ, & dices ad eos : Propterea quod non sit Deus in Israël, &c. 1546.
2. v. 14. Vbi est Deus Eliæ ? 199.
4. v. 2. Quid habes in domo tuâ ? 63. *Enarratur multiplicati olei per Eliseum historia.*
6. v. 13. Ne timeas : quoniam plures, qui nobiscum, super eos, qui cum illis, &c. 1547.
7. v. 3. Nunc mercede conduxit super nos Ioram rex Israël reges Chettæorum, & Amorrhæorum, &c. 1547.
19. v. 20. Hæc dicit Dominus super Ierusalem : Audiui exprobrationem tuam, &c. 1550.

Ex libro Tobia.

12. v. 15. **E**Go sum Raphaël vnus è septem Archangelis, qui Deo offerunt Orationes, &c. 1555.

Ex libro Iob.

3. v. 10. **C**vr non clausit portas vteri mei ? 323.
- v. 23. **C**Mors viro requies, cuius abscondita est F fff.

INDEX LOCORVM SCRIPTVRÆ.

- via: concludit enim Deus super eum. 926.
3. v. 21. Os verax implebit risu. 731.
- Ex Psalmis.*
3. v. 1. **Q**uare fremuerunt gentes, &c. 174.
- v. 7. Ego hodie genui te. 338. 666. 670. 1447.
5. v. 11. Linguis suis dolosè agebant: iudica illos Deus. 79.
6. v. 1. Domine ne in furore tuo arguas me. 907.
- totus luculentissimè enarratur.*
8. v. 3. Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem. 650. 659. 670.
21. v. 13. Circumdederunt me canes multi; tauri pingues obsederunt me. 130.
- v. 23. In medio Ecclesiæ laudabo te. 718.
- v. 27. Edent pauperes & saturabuntur; & laudabunt Dominum, &c. 635.
23. v. 6. Hæc est generatio quærentium eum; quærentium faciem Dei Iacob. 643.
- v. 7. Tollite portas principes vestras. 1562.
- v. 8. Dominus fortis & potens; Dominus potens in prælio. 411.
25. v. 9. Ne perdas cum impiis Deus animam meam, &c. 738.
28. v. 4. Vox Domini in virtute, & magnificentiâ. 1391.
32. v. 6. Verbo Domini cæli firmati sunt; & spiritus oris eius omnis virtus eorum. 115. 442.
33. v. 8. Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum, &c. 1447.
35. v. 9. Inebriabuntur ab vbertate domus tuæ. 639.
36. v. 25. Junior fui; etenim senui: & non vidi iustum derelictum, &c. 203.
38. v. 1. Dixi custodiam vias meas, vt non delinquam in linguâ meâ. 27.
- v. 5. Notum fac mihi finem meum; & numerum dierum meorum quis est, &c. 31.
- v. 7. Thesaurizat, & ignorat cui cõgregabit ea. 54.
41. v. 3. Sitiuit anima mea ad Deum fortem viuum. 643.
44. v. 4. Accingere gladio tuo super femur tuum potentissime. 1259.
- v. 14. Omnis gloria filiæ Regis ab intus. 1307.
45. v. 5. Fluminis impetus lætificat ciuitatè Dei. 635.
- v. 11. Vacate & videte, quoniam ego sum Deus. 882.
46. v. 9. Regnavit Deus super Gentes: Dominus sedet super sedè sanctam suam. 643. 662. 442.
47. v. 9. Sicut audiuius, sic vidimus in ciuitate Domini virtutum, &c. 1478.
48. v. 4. Os meum loquetur iustitiam, & meditatio cordis mei prudentiam. 731.
- v. 14. Homo, cum in honore esset non intellexit, &c. 575.
49. v. 15. Inuoca me in die tribulationis, & eruam te, &c. 734.
50. v. 19. Sacrificium Deo Spiritus contribulatus. 1003.
1. v. 3. Quid gloriaris in malitiâ, qui potens est in iniquitate? 27.
58. v. 6. Tu Domine Deus virtutum, intende ad visitandas omnes Gentes. 631.
68. v. 1. Sustinui qui simul contristaretur, & non fuit; &c. 1151.
571. v. 5. Ante solem permanet nomen eius, & ante lunam, generatione generationum. 670.
- v. 6. Descendet sicut pluuia in vellus, & sicut stillicidia &c. 590. 670.
73. v. 2. Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio. 643.
- Redemisti virgâ hereditatem tuam. 699.
76. v. 20. In mari via tua, & semitæ tuæ in aquis multis, & vestigia tua non cognoscuntur. 129.
78. v. 8. Citò anticipent nos misericordiæ tuæ, Domine. 631.
79. v. 2. Qui sedes super Cherubim, manifestare: excita &c. 631. 119.
80. v. 11. Aperi os tuum & implebo illud. 727.
81. v. 6. Ego dixi Dij estis, & filij Excelsi omnes. 502.
83. v. 3. Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum: concupiscit, &c. 510.
- v. 8. Videbitur Deus deorum in Sion. 630.
86. v. 2. Gloriosa dicta sunt de te, ciuitas Dei. 606. 622.
87. v. 5. Factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber. 415.
88. v. 13. Thabor & Hermonim in nomine tuo exultabunt. 398.
- v. 36. Semel iuravi in sancto meo; Si Dauid mentiar: &c. 1303.
90. v. 16. Longitudine dierum replebo eum, &c. 734.
91. v. 13. Iustus vt palma florebit; sicut cedrus, quæ in Libano est, multiplicabitur. 650.
92. v. 2. Dominus regnavit, decorem induit. 347.
95. v. 10. Dicite in nationibus, quia Dominus regnavit. 662.
- v. 11. Latentur cæli, & exulet terra; &c. 682.
- Explicatur.*
97. v. 2. Notum fecit Dominus Salutare suum: ante conspectum Gentium. &c. 527.
103. v. 24. Quam magnificata sũt opera tua Domine! 315.
105. v. 1. Confitemini Domino quoniam bonus; quoniam in æternum &c. 387.
109. v. 2. Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis. 314. 662. 503. 554. 687.
- v. 3. Ex vtero ante Luciferum genui te. 670. 1447.
110. v. 6. Redemptionè misit Dominus populo suo. 699.
115. v. 15. Pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius. 178.
117. v. 26. Benedictus qui venit in nomine Domini, Deus Dominus & illuxit nobis. 311. 383. 387. 399.
118. v. 05. Lucerna pedibus meis lex tua, &c. 323.
125. v. 1. In conuertendo Dominus captiuitatem Sion, facti sumus sicut consolati. 639.
- v. 5. Qui seminant in lacrymis, in exultatione merent. 1494.
131. v. 17. Parauit lucernam Christo meo: super ipsum autem effloret &c. 136.
143. v. 5. Domine inclina cælos tuos & descende. 631.
145. v. 8. Dominus soluit compeditos: Dominus sapientes facit cæcos. 674.
147. v. 1. Collauda Ierusalem Dominum; lauda Deum tuum Sion; quoniam &c. 650.
- Ex libro Proverbiorum.*
5. v. 2. **N**oli attendere mulieri fallaci: vsque: magis gladio ancipiti. 1355.
- v. 5. Imprudentiæ pedes deducunt vtentes eâ, cum morte ad infernum &c. 1354.
- v. 22. Iniquitates virum capiunt. Ibid.
6. v. 4. Ne dederis somnum oculis tuis, neque dormites, &c. 1355.
- v. 23. Lucerna mandatum legis, & lux. 323.
- v. 25. Ne te vincat formæ concupiscentia, neque Ne capiaris oculis tuis &c. Ibid.

INDEX LOCORVM SCRIPTVRÆ.

- v. 26. Pretium meretricis, tanquam & vnus panis. 1351.
7. v. 27. 24. Tu autem fili, audi me: neque declinet in vias eius cor tuum. &c. 1355.
9. v. 13. Mulier insipiens pudorem nescit: sed ad inferni profundum occurrit. 1354.
- v. 18. Tu autem ne iniicias oculum tuum ad eam; sed refili; &c. 1358.
10. v. 3. Dominus non occidet fame animas Iustorum. 1583.
24. v. 11. Libera eos qui abducuntur ad mortem, & eos qui occiduntur redime. 1350.
- v. 17. Præpara ad egressum opera tua, & præpara in agro. 926.
29. v. 29. Multæ filię fecerunt virtutem: tu autem emines, &c. 590. 1628. 1744.
- Ex libro Ecclesiastæ.*
11. v. 2. **D**A partes septem: nec non & octo. 907.
12. v. 4. Sub voce passeris, omnis herba consurget. 926.
- Ex Cantico canticorum.*
2. v. 13. **V**inea nostræ florent; & ficus protulit grossos suos. 350.
3. v. 11. Egredimini & videte coronam, quâ coronauit eum mater sua. 311.
5. v. 2. Ego dormio & cor meum vigilat. 1386.
- Ex libro Sapientia.*
1. v. 11. **C**ustodite vos à murmuratione, quæ nihil prodest; & à detractiōe parcite linguæ: quoniam sermo occultus, &c. 731.
13. v. 5. A magnitudine & specie creaturarum, per proportionem, earum Creator conspicitur. 323. 575.
- Ex libro Ecclesiastici.*
4. v. 25. **E**st confusio adducens peccatum; & est confusio gloria, & gratia. 891.
7. v. 40. Memorare nouissima tua, & in æternum non peccabis. 926.
21. v. 21. Os prudentis quæretur in ecclesiâ. 731.
34. v. 28. Vnus ædificans, & vnus destruens, quid prodest illis nisi labor? 895.
- Ex libro Isaie.*
1. v. 3. **C**ognouit bos possessorem, & asinus præsepe domini sui, &c. 575. 1470.
2. v. 3. De Sion exibat lex, & verbum Domini de Ierusalem. 326. 1769.
4. v. 2. In die illâ illuefcet Deus in consilio super terram. 423.
5. v. 1. Domine Deus meus glorificabo te; laudabo nomen tuum, quoniam fecisti &c. 863.
- v. 4. Expectaui vt faceret vvas; fecit autem spinas, &c. 415.
6. v. 1. Vidi Dominum sedentem super thronum excelsum, &c. 442.
7. v. 14. Ecce virgo in vtero habebit, & pariet filium, &c. 339. 346. 350. 587. 863.
9. v. 6. Puer natus est nobis; & filius datus est nobis, cuius principatus &c. 587. 630. 662.
11. v. 1. Egredietur virga de radice Iesse, &c. 326.
19. v. 1. Ecce Dominus fedit super nubem leuam, & veniet in Ægyptum, &c. 1772.
26. v. 12. Domine Deus noster pacem da nobis. 675.
27. v. 11. Mulieres venientes à spectaculo, venite: non est enim populus, &c. 843.
29. v. 11. Dabitur liber viro scienti litteras, &c. 603.
35. v. 4. Ecce Deus noster iudicium retribuit: ipse veniet & saluabit nos. Tunc, &c. 122.
40. v. 6. Omnis caro fœnum, & omnis gloria hominis sicut flos fœni. 926.
- v. 28. Deus magnus & fortis, non esuriet, neque laborabit. 666.
44. v. 26. Auertens prudentes retrorsum, & consilium eorum stultum faciens, & statuens verba pueri sui. 79.
45. v. 8. Latetur cælum desuper, & nubes spargant iustitiam. 1294.
- v. 15. Domine robustum est brachium tuum, & non cognouerunt; cognoscentes autem confundantur. 722.
50. v. 4. Dedi dorsum meum in flagella, & genas meas ad alapas. 670.
52. v. 6. Ipse qui loquebar, ecce adsum. 707.
53. v. 3. Et vidimus eum, & non habebat speciem, neque decorem. 670.
- v. 9. Peccatum non fecit; nec est inuentus in ore eius dolus. 586.
59. v. 1. Nunquid non valet manus Domini saluoscere? &c. 19. 54.
61. v. 10. Exultet anima mea in Domino: induit enim me vestimento salutis, &c. 327.
63. v. 2. Quare sunt rubra vestimenta tua tanquam vinitoris, ac plena torcular calcantis. 1562.
- v. 9. Non Angelus, non legatus; sed ipse Deus veniet, & saluabit nos. 346.
65. v. 8. Quomodo inuenitur acinum in botro, & dicent: Ne perdatis illud, quia benedictio Domini est. 354.
66. v. 2. Super quem respiciam; nisi super mitem, & quietum, & tementem sermones meos? 510.
- Ex libro Ieremie.*
9. v. 21. **V**idete ne mors ascendat per fenestras. 1342.
- Ex Threnis.*
4. v. 20. **R**espiratio narium nostrarum es tu: in tegumento tuo, & in vmbra viuemus. 1463.
- Ex Baruc.*
3. v. 36. **H**ic est Deus noster, & non æstimabitur alius ab eo. Adinuenit, &c. 587. 630. 658.
- Ex Ezechiele.*
1. v. 7. **R**ota in rotâ, volans ac currens. 643.
3. v. 12. Benedicta gloria Domini de loco isto. 339. 1555.
44. v. 1. Conuertit me ad viam portæ sanctuarij exterioris, &c. 314. 323. 690.
- Ex Daniele.*
2. v. 34. **V**idebas donec abscissus est lapis de monte sine manibus &c. 587.
3. v. 57. Benedicite omnia opera Domini Domino. 339.
7. v. 9. Throni propositi sunt, & antiquus dierum sedit; &c. 1535.

INDEX LOCORVM SCRIPTVRÆ.

- v. 13. Aspiciēbam in visione noctis, & ecce cum nubibus cœli quasi Filius hominis veniens, &c. 590. 339.
13. v. 46. Innocens ego à sanguine huius. 103. *Totam Asterius duxerit et historiam.*
Ex Osēâ.
6. v. 9. **I**psē verberauit, & sanabit nos: percussit, & curabit: &c. 1507.
Ex Amos.
6. v. 10. **N**on nominabis nomen Domini.
v. 7. **Q**ui vides, recede, & vade in terram tuam, & ibi viuē. 707.
Ex Micheâ.
3. v. 9. **A**vdite hæc duces domūs Iacob, & reliqui domūs Israël, qui abominamini iudicium, &c. 730.
Et tu Bethleem terra Ephrata, nequaquam minima es vt sis in millibus Iuda: ex te enim &c. 587.
5. v. 2. **H**eu me! perit, reuerens è terrâ, & qui rectē viuat, in hominibus non est. 310.
Ex Habac.
3. v. 2. **I**n medio duorum animalium cognoscēris. 718.
Ex Sophoniâ.
7. v. 2. **A**pparebit Dominus super eos; & disperdet omnes Deos Gentium, &c. 590.
Ex Zachariâ.
2. v. 10. **G**aude & lætare filia Sion. 659.
3. v. 10. **I**n die illâ dicit Dominus omnipotens: aduocabit homo, &c. 322. *Visio tota exponitur.*
9. v. 9. **G**aude vehementer filia Sion. 639. 655.
11. v. 12. **D**icam ad eos: Si bonum est in conspectu vestro, date statuentes mercedem meam triginta argenteos. 407.
13. v. 6. **Q**uid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? 415.
Ex Malachiâ.
1. v. 3. **I**acob dilexi, Esau autem odio habui. 503.
- v. 6. **S**i pater ego sum, vbi est gloria mea? & si Dominus ego sum, vbi est, &c. 403.
Ex Matthæo.
1. v. 18. **P**riusquam conuenirent inuenta est in vtero habens &c. 354. 355. 506.
3. v. 4. **E**sca eius erant summi fructices, & mel siluestre 351.
- v. 17. **H**ic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui. 386. 387.
4. v. 3. **S**i Filius Dei es, dic vt lapides isti panes fiant. 547.
5. v. 3. **B**eati pauperes spiritu. 15.
- v. 14. **V**os estis lux mundi. 463.
- v. 17. **N**olite putare quoniam venerim soluere legem &c. 503.
- v. 19. **Q**ui autem fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur in regno cœlorum. 170.
- v. 23. **S**i offers munus tuum ad altare, & illic recordatus fueris, &c. 902.
- v. 28. **O**mnis qui viderit mulierem ad concupiscendum, iam mœchatus est, &c. 27.
6. v. 12. **E**t dimitte nobis debita nostra, &c. 895.
8. v. 31. **S**i nos eiicis hinc, permitte nobis vt ingrediamur in porcos. 723.
10. v. 32. **Q**ui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor eum coram Patre meo. 186.
11. v. 11. **I**nter natos mulierum non surrexit maior Ioanne Baptistâ. 1407.
- v. 28. **V**enite ad me omnes qui laboratis, & onerati estis, &c. 1470.
12. v. 50. **H**i sunt mater mea, & fratres mei. 1685.
14. v. 28. **I**ube me venire ad te super aquas. 139.
15. v. 27. **E**tiam catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensâ dominorum suorum. 11.
16. v. 16. **T**ues Christus Filius Dei viui. 142.
- v. 18. **T**u es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam. 127.
- v. 22. **N**on erit tibi hoc. 395. 1772.
- v. 24. **S**i quis vult venire post me, abneget semetipsum, &c. 866.
17. v. 1. **A**ssumpsit Iesus Petrum & Iacobum & Ioannem fratrem eius, &c. 1769. *Enarratur.*
19. v. 3. **A**n liceat homini dimittere vxorem ex quacunque causâ. 78 *Fuse enarratur.*
21. v. 1. **C**um appropinquassent Ierosolymis, & venissent Bethphage, &c. 643. 655.
- v. 9. **H**osanna in altissimis: Benedictus qui venit &c. 638. 642. 655.
- v. 13. **D**omus mea domus orationis vocabitur: vos autem, &c. 891.
22. v. 39. **O**mnis lex in hoc completur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. 598.
23. v. 38. **E**cce relinquetur vobis domus vestra deterta. 451.
25. v. 23. **E**uge serue bone & fidelis; super pauca fuisti fidelis, &c. 551.
- v. 32. **C**um venerit Filius hominis, & omnes Angeli eius cum eo. 1559.
- v. 34. **V**enite benedicti Patris mei: possidete paratum vobis regnum. 15. 539.
26. v. 24. **V**æ homini illi per quem filius hominis tradetur: bonum &c. 410.
- v. 33. **E**t si omnes scandalizati fuerint, ego tamen non scandalizabor. 395.
27. v. 25. **S**anguis eius super nos, & super filios nostros. 451.
- v. 42. **S**i Rex Israël est, descendat de cruce 1704.
- v. 46. **D**eus meus, Deus meus; vt quid dereliquisti me? 1705.
- v. 63. **R**ecordati sumus quia seductor ille dixit adhuc viuens, &c. 1680.
28. v. 1. **S**erò sabbatorum, quæ lucefcit in primam sabbati, &c. 743.
- v. 17. **D**ata est mihi omnis potestas in cœlo, & in terrâ. 770.
Ex Marco.
6. v. 16. **C**um audisset Herodes Tetrarcha famam Iesu, &c. 1330.
7. v. 8. **B**aptismata calicum & vrceorum, manuumque lotiones crebrò tradentes. 707.
11. v. 10. **B**enedictum quod venit regnum patris nostri David. 642.
14. v. 5. **P**oterat unguentum istud venundari trecentis denariis, &c. 407.

16. v. 1. Valde manè vnâ sabbati veniunt ad monumentum orto iam sole. 1494.

Ex Lucâ.

1. v. 26. **I**N mense sexto missus est Gabriel, &c. 603. 851.
- v. 28. Ave gratiâ plena; Dominus tecum. 590. 610.
- v. 34. Quomodo erit mihi istud, quoniam virum non cognosco? 363.
- v. 35. Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. 442.
- v. 78. Per viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus visitavit nos Oriens ex alto. 323.
2. v. 14. Gloria in excelsis Deo: & in terrâ pax; in hominibus &c. 674. 338.
- v. 22. Postquam impleti sunt dies purgationis eorum, &c. 626. 498.
4. v. 13. Consummata omni tentatione, recessit ab illo diabolus, & que ad tempus. 1478.
- v. 34. Quid nobis & tibi Iesu: venisti ante tempus torquere nos? 722.
5. v. 10. Ex hoc iam eris homines capiens. 350.
- v. 46. Si crederetis Moyfi, mihi vtique crederetis. 1765.
9. v. 23. Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam quotidie, &c. 1760.
- v. 25. Quid proficit homo, si vniuersum mundum lucretur, animam verò suam, &c. 410.
- v. 27. Sunt aliqui hîc stantes qui non gustabuunt mortem, donec veniat regnum Dei. 1761. *Enarratur.*
- v. 33. Faciamus hîc tria tabernacula, tibi vnum, Moyfi vnum, &c. 391. 1762. &c. *Enarratur.*
12. v. 18. Destruam horrea mea, & maiora extruam, &c. 34.
- v. 49. Ignem veni mittere in terram. 339.
15. v. 13. Profectus est in regionem longinquam. 226. *Enarratur compendio.*
16. v. 2. Redde rationem dispensationis tuæ. 22. *Enarratur tota parabola.*
- v. 19. Homo quidam erat diues, & induebatur purpurâ & bysso. 1. *Enarratur.*
19. v. 8. Et si quid aliquem defraudaui, reddo quadruplum. 223.
- v. 38. Benedictus qui venit in nomine Domini: pax in cælo, &c. 646. 655. 674.
22. v. 48. Iudæ, osculo filium hominis tradis? 406.
23. v. 28. Filia Ierusalem, nolite flere super me. 1150.
- v. 39. Si Filius Dei es, saluum fac te metipsum, & nos. 698.
- v. 42. Memento mei, cum veneris in regnum tuum.
24. v. 24. O stulti, & tardi corde ad credendum, in omnibus, &c. 662.
- v. 42. Obtulerunt ei partem pissis assi, & fauum mellis. 350.
- v. 51. Et factum est, dum benediceret illis, recessit ab eis, & ferebatur in cælum. 1786.

Ex Ioanne.

1. v. 1. **I**N principio erat Verbum, &c. 431. *Enarratur.*
- v. 12. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, 578.
- v. 16. De plenitudine eius nos omnes accepimus 1294.

- v. 19. Ecce Agnus Dei qui tollis peccatû mundi. 658.
- v. 22. Paternon iudicat quemquam; sed omne iudicium dedit Filio. 902.
- v. 26. Medius vestrum stetit, quem vos nescitis. 718.
- v. 33. Ego nesciebam eum, sed qui misit me baptizare in aquâ, &c. 351.
- v. 41. Inuenimus Messiam, quod est interpretatum Christus. 463.
2. v. 19. Soluite templum hoc, & in triduo excitabo illud. 667.
3. v. 13. Nemo ascendit in cælum, nisi qui descendit de cælo. 395. 558.
5. v. 10. Sabbatum est; non licet tibi tollere grabatum tuum. 711.
- v. 14. Cùm inuenisset eum Iesus dixit illi: Ecce sanus factus es: &c. 715.
- v. 19. Non possum facere quicquam à me ipso. 666.
- v. 46. Si credidissetis Moyfi, mihi quoque vtique credidissetis. &c. 703.
6. v. 51. Ego sum panis viuus, qui de cælo descendi. 430.
7. v. 14. Die festo mediante, ascendit Iesus in templum, & docebat. 703. 727. *Enarratur.*
- v. 20. Dæmonium habes: Quis te quærit interficere? 722.
8. v. 13. Tu de te ipso testimonium perhibes? testimonium tuum non est verum. 706.
- v. 23. Vos de deorsû estis; ego de supernis sum. 218.
- v. 34. Omnis qui facit peccatum, seruus est peccati. 1343.
- v. 44. Vos ex patre diabolo estis. 223.
- v. 58. Antequam Abrahâ fieret, ego sum. 107. 666.
9. v. 16. Non est hic homo à Deo, qui Sabbatum non custodit. 1764.
- v. 24. Da gloriam Deo: nos scimus quia hic homo peccator est. 723. 694.
- v. 29. Nos scimus quia Moyfi locutus Deus: hunc autem nescimus vnde sit. 706.
10. v. 18. Potestatem habeo ponendi animam meam, &c. 667.
- v. 34. De bono opere non lapidamus te; sed de blasphemiâ: quia tu homo cùm sis, &c. 1764.
11. v. 16. Eamus & nos, & moriamur cum illo. 1684.
12. v. 10. Cogitauerunt vt & Lazarum interficerent: quia multi, &c. 635.
- v. 21. Domine volumus Iesum videre. 403.
- v. 23. Venit hora vt clarificetur Filius hominis. 403.
- v. 24. Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, &c. 1494.
- v. 31. Nunc iudicium est mundi; nunc princeps huius mundi, &c. 535.
- v. 32. Cùm exaltatus fuero, omnia traham ad me ipsum. 319.
13. v. 26. Cui ego buccellam intinctam porrexero, ille est, &c. 410.
14. v. 12. Qui in me credit, opera quæ ego facio, & ipse faciet, & maiora horum faciet. 135.
16. v. 15. Omnia quæ habet Pater mea sunt. 707.
17. v. 5. Clarifica me, Pater apud te metipsum, claritate quam habui, &c. 770.
- v. 19. Ego pro eis sanctifico me ipsum. 1495.
18. v. 29. Quam accusationem assertis aduersus hominem hunc? &c. 794. *Enarratur.*
19. v. 25. Stabant iuxta crucem Iesu, Mater eius, &c. 1142. *Enarratur.*
- v. 40. Ligauerunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos erat Iudæis sepelire. 754.

INDEX LOCORVM SCRIPTVRÆ.

20. v. 1. Venit Maria Magdalena manè, cùm adhuc tenebræ essent. 751.
 v. 17. Ascendo ad Patrem meum & Patrem vestrum: Deum meum, &c. 502.
 v. 28. Dominus meus, & Deus meus. 303.
 21. v. 15. Petre amas me? Pafce agnos meos, &c. 142.

Ex Actis,

1. v. 10. **H**ic Iesus qui assumptus est à vobis in cœlum, sic veniet, quemadmodum, &c. 1717.
 2. v. 2. Factus est repente de cœlo sonus, tanquam ruentis impetu flatûs vehementis. 442.
 v. 14. Viri Iudæi, & qui habitatis Ierusalem vniuersi, &c. 138.
 4. v. 10. Non possumus quæ vidimus & audiuius non loqui vobis. 439.
 6. v. 8. Stephanus plenus gratiâ & fortitudine, faciebat signa, &c. 446. *Historia enarratur. Item 290.*
 9. v. 1. Saulus autem adhuc spirans minarum & cædis, &c. 150. *Enarratur tota historia.*
 12. v. 1. Eodem tempore misit Herodes Rex, manûs, vt affligeret, &c. 794.
 v. 8. Induere vestimentum tuum, & subliga soleas tuas, & sequere me. 1562.
 28. v. 22. De sectâ hac, notum est nobis quia vbique ei contradicitur. 519.
 v. 24. Quidam autem credebant; quidam verò non credebant: cumque inuicem, &c. 442.

Ex Epistolâ ad Romanos.

2. v. 14. **C**vm Gentes, quæ legem non habent, naturaliter, &c. 323.
 5. v. 1. Iustificati ergo ex fide, pacem habeamus ad Deum, &c. Non solùm autem, sed &c. 646.
 v. 14. Regnauit mors ab Adam vsque ad Moysen, etiam in eos qui non peccauerunt. &c. 717.
 v. 20. Vbi abundauit delictum, superabundauit & gratia. 302. 578.
 6. v. 5. Si complantati facti sumus similitudini mortis eius, &c. 538.
 7. v. 12. Itaque lex quidem sancta, & mandatum sanctum, &c. 323.
 v. 24. Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius? 35.
 8. v. 3. Nam quod erat impossibile legis, in quo infirmabatur per carnem, Deus &c. 579.
 v. 18. Non sunt condignæ passionis huius temporis ad futuram gloriam, &c. 1760.
 v. 21. Ipsa creatura liberabitur à seruitute corruptionis, &c. 531.
 v. 35. Quis nos separabit à charitate Christi? 460.
 10. v. 4. Plenitudo legis, Christus, ad iustitiam. 326.
 11. v. 33. O altitudo diuitiarum sapientiæ Dei. 398. 639.
 13. v. 9. Nam: Non adulterabis; non occides; non furaberis, &c. 598.
 v. 12. Nox præcessit: dies autem appropinquauit. 399. 1768.

Ex 1. ad Corinthios.

2. v. 8. **S**i cognouissent, numquam Dominum gloriæ crucifixissent. 430. 306.

3. v. 11. Fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est, &c. 127.
 5. v. 8. Itaque epulemur non in fermento veteri, &c. 719.
 7. v. 31. Qui vtuntur hoc mundo, tanquam non vtantur: præterit enim figura, &c. 26.
 10. v. 11. Hæc autem in figurâ contingebant illis: scripta sunt autem, &c. 430.
 11. v. 28. Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat, &c. 891.
 15. v. 53. Oportet mortale hoc induere immortalitatem. 534.
 v. 55. Vbi est mors victoria tua? vbi est inferne stimulus tuus? 414.

Ex 2. ad Corinthios.

2. v. 15. **C**hristi bonus odor sumus. 468.
 3. v. 17. Dominus autem Spiritus est: vbi autem Spiritus, ibi libertas. 719. 102.
 4. v. 7. Vt eminentia sit virtutis Dei, & non ex nobis. 1773.
 5. v. 14. Quæ societas luci ad tenebras? 358.
 v. 17. Si qua in Christo noua creatura, vetera tranfierunt: ecce noua, &c. 423. 531. 1291.
 6. v. 10. Tanquam nihil habentes, & omnia possidentes. 35.
 8. v. 9. Propter nos egenus factus est, cùm esset diues, vt illius nos inopiâ, &c. 690.
 11. v. 26. Pericula fluminum: pericula latronum, &c. 460.
 12. v. 9. Sufficit tibi gratia mea. 460.
 13. v. 3. An experimentum quæritis eius, qui loquitur me, Christus? 166.

Ex Epistolâ ad Galatas.

2. v. 19. **E**go per legem, legi mortuus sum. 155.
 v. 20. Viuo ego; iam non ego: viuunt verò in me Deus. 1386.
 3. v. 13. Christus nos redemit de maledictio legis. 310. 506.
 v. 27. Quicumque in Christo baptizati estis, Christum induistis. 550.
 6. v. 2. Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi. 325.

Ex Epistolâ ad Ephesios.

1. v. 7. **I**n quo habemus redemptionem per sanguinem ipsius, remissionem peccatorum. 307.
 2. v. 14. Ipse est pax nostra, qui fecit vtraque vnum, &c. 719.
 3. v. 10. Vt ignotescat Principatibus & Potestatibus per Ecclesiam, &c. 635.
 5. v. 8. Eratis aliquando tenebræ; nunc autem lux in Domino. 311. 1768.
 6. v. 12. Non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem; sed &c. 546.
 v. 14. Estote ergo succinti lumbos vestros in veritate, &c. 547.

Ex Epistolâ ad Philippenses.

1. v. 23. **M**ihi autem bonum est dissolui, & esse cum Christo. 35.
 3. v. 20. Nostra conuersatio in cœlis est; vnde etiam Saluatorem expectamus, &c. 539.
 4. v. 5. Dominus prope est: nihil solliciti sitis. 399.
 v. 9. Quæ vidistis ex me, & audiistis, & accepistis; hæc agite. 646.

INDEX LOCORVM SCRIPTVRÆ

Ex Epistolâ ad Colossenses.

1. v. 13. **Q**ui eripuit nos de potestate tenebrarum. 311.
 2. v. 3. In quo sunt omnes thesauri sapientiæ & sciëntiæ absconditi. 699.
 3. v. 21. **Q**ui transformabit corpus humilitatis nostræ, vt conforme reddat corpori claritatis suæ. 1764.

Ex 1. ad Timotheum.

2. v. 5. **V**nus Deus, vnus & mediator Dei & hominum homo Christus Iesus. 718.
 6. v. 10. Radix omnium malorum est cupiditas. 408.

Ex Epistolâ ad Titum.

1. v. 11. **A**pparuit gratia Dei Saluatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos. 383.

Ex Epistolâ ad Hebræos.

1. v. 3. **Q**ui cum sit splendor gloriæ, sedet ad dexteram throni maiestatis in excelsis. 454.666.
 2. v. 12. Nunciabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesiæ laudabo te. 502.
 v. 14. **Q**uia ergo pueri communicauerunt carni & sanguini, & ipse similiter, &c. 579.
 7. v. 19. Nihil ad perfectum deduxit lex: introductio

verò melioris spei, &c.

- 1297.
- v. 26. Talis decebat vt nobis esset Pontifex, qui non haberet necessitatem, &c. 506.
 9. v. 11. Christus assistens Pontifex futurorum bonorum, &c. 354.
 v. 24. Non enim in manufacta Sancta introiuit, &c. 758.
 10. v. 29. **Q**uanto magis deteriora merebitur supplicia, qui Dei Filium conculuerit? 355.
 11. v. 1. Fides est sperandorum substantia, argumentum non apparentium. 1086.
 v. 4. Mortuus Abel, adhuc loquitur. 535.
 12. v. 21. Exterritus sum, & tremebundus. 571.
 v. 22. Vos autem accessistis ad Sion montem, & ciuitatem Dei viuientis, &c. 639.
 13. v. 4. Scortatores & adulteros iudicabit Dominus. 94.

Ex Catholica Iacobi.

2. v. 10. **Q**ui offendit in vno factus est omnium reus. 714.
 v. 20. Fides sine operibus, mortua est. 891.
 5. v. 16. Multum valet deprecatio Iusti intenta & efficax. 894.

Ex 1. Petri.

1. v. 12. **I**n quæ desiderant Angeli prospicere. 510.

Ex 1. Ioannis.

1. v. 1. **Q**uod fuit ab initio; quod audiuiimus; quod vidimus oculis nostris. 1760.

INDEX RERVM PRÆCIPVARVM

hocce contentarum volumine.

A

Abel.

PRIMVS Martyrio coronatus: Eius accepta munera quòd optima, quòd ex promptâ oblata voluntate. Geor. Nicom. c. 1003.

Ignis de cælo missi signo probata ostendit Deus. Ibid. Not. c. 1226.

Abnegatio.

Ut oporteat abnegantem, perdere animam, ac inuenire: Anast. Antioch. c. 867.

Abraham.

Cur eius, non alicuius superiorum iustorum finis, appellatus sit Sanctorum locus, ac requies post vitam. Aster. c. 14.

Deus se Abrahamæ præ mortalibus alijs reuelauit; suâque eum peculiariùs familiaritate ipse incarnandus donauit. Ibid.

Abrahami honor in Christum refertur Id. c. 15.

Abrahamæ fidei duci, omnes Deus fideles in filiorum sortem adscribit. Id. c. 207.

Abraham sterilis, ac necdum susceptis liberis sacrificare iubetur. Geor. Nicom. 1007.

Achab.

Quantum vxoris mancipium, Eliæ reprehensionem veretur, ac compungitur. Andr. Cret. c. 1335.

Adamus.

Christi figura; eâque ratione appellatus primus Adam. Procl. c. 318.

Eius cum Christo collatio. Ibid.

Ex dormientis costâ formata Eua, tum vt ne illius ablatione doleret, tum vt ne Dei partum curiosius scrutari velit, qui coniugis formationem nesciret. Id. c. 319.

Creati Adami historia; præuaricatio, ac reparatio. Phot. c. 1597.

Scitè enarrata eadem præuaricatio. Athan. c. 554.

Reparatio per Christum; ac resurrectionis præuia pignora & figuræ. Id. c. 555.

Adami luctus pro lapsu, ac pro Mariæ editione gratulatio. Iacob. Monach. c. 1262.

In Caluariæ monte, eius sepultum caput. Germ. c. 1483.

Incarnatio tota ad eum reparandum. Ibid.

Agricola, ac rusticani.

Innocentes animantes; simplices Dei imagines; fidi in libertate nostræ vitæ serui. Aster. c. 72.

Alexander Philippi.

Illustri castitatis exemplo, oblatas Darij filias, intactas remittit. Andr. Cret. c. 1342. Not. c. 1370.

Alexandrini.

Ad omnem seditionem expeditissimi, Aster. c. 287.

Amos Thecutes, Vide Isaias.

Anaphora.

Sic dicta res sacra, quòd sursum ad Deum feratur. Anast. Sinait. c. 890.

Andreas.

Inuento Missiâ ad eum adducit Petrum. Procl. c. 463.

Angelus.

Angeli animas è corporibus extrudunt. Aster. c. 34.

Viris Sanctis ministri sunt, vt jis iubentibus reos puniant. Id. c. 102. & 134.

Angeli specie currus ignis, ac ignis immaterialis, Eliam rapuerunt. Not. c. 492.

Docentur Angeli necdum ab ipsis visa vel audita; inque triumpho Christi vniuersalem resurrectionem futuram didicerunt, ac per Ecclesiam. Tit. Bostr. c. 638.

Habebant Angeli in cælo pacem: non tamen cum hominibus, donec suscitato Lazaro, ac pullo soluto, ad Dei homines accesserunt seruitutem. Id. c. 646. Eulog. c. 675.

Hominum præsides ac tutores, illis à peccato insensu, Mariæ puerperio reconciliati. S. Germ. c. 1446.

Angelorum trinus principatus; aliaque omnium distinctio; nomina atque munia, consentaneè Dionysio. Syngel. c. 1530. & seq.

Primus ordo Seraphim: Maximus tamen ceu ex Dionysio primum locum tribuit Thronis. Not. c. 1580.

Dei in homines per Angelos beneficia; latè ex scripturâ. Id. c. 1539.

Omnia Deus humana per Angelos administrat. Id. c. 1550.

Angelorum in Martyres pia officia. Id. c. 1562.

Eorundem in alios Sanctos. Id. 1563.

Præsunt Angeli cuique Ecclesiæ fidelium. Ibid.

Singulorum Ordinum luculenta, deuotaque laudatio. Id. c. 1566.

In vniuersos Archangelos, atque Angelos peculiariùs. Id. c. 1571.

Anima.

Substantia corporis, ac quo consistat. *ἡ ψυχή.* Germ. c. 1487.

Animæ iam in cælis beatæ, ac quòd Mariæ anima assumpta est. Leo. 1736.

Anna S. Mariæ parens.

Vide, Mariæ Parentes.

Anna Prophetissa.

Incertum quâ de causâ sic Lucas eius omnia accuratè perscripserit. Athan. c. 527.

Anna senior.

Orationi intenta in templo durius obiurgatur. Geor. Nicom. c. 1027.

Anomei.

Nouæ factionis Iudæi, Christum spernentes nihil mirum vt inhonorent Martyres. Aster. c. 195.

Anomæorum suberbamens, vt eò spernant Martyres, quod & ipsi colentes virtutem, pari gloriâ eua-
dere possint. Ibid.

Lubentius Eunomiani appellantur, quàm Christi-
fiani. Id. c. 206.

Magis auersantur Martyrum sepulchra, quàm
sobrij homines altaria, ac sacrificiis dæmonum polluta
loca. Ibid.

Hebræis, Gentilibusque obstinatioribus, quos tanta
illa non flectant: quin & dæmonibus, qui Marty-
rum horreant sepulchra. Ibid.

Cæmeteria eorum vocant per contemptum *πολυαί-
δεμα*. Id. c. 207.

Apostolus.

Nihil tale in mundo, qualis Apostolica gratia; alia-
que in Apostolos præclara elogia. Procl. c. 455. &
464.

Apostoli mystici piscatores; eiusque piscationis
elogia. Id. c. 461.

Apostoli, & ipsi Prophetæ; vt nihil mirum cogno-
uisse condiscipulos in monte. Anast. Antioch. c.
875.

Apostolorum timiditas à Dominicâ morte Leo 1680.
Materno ipsi amori præpositi. Id. c. 1685.

Asterius.

Deo afflatus Doctor, ac sidus lucidissimum, Theo-
doro Catanæ Episcopo. Not. c. 259

Incertum S. Nicephoro, idemne, an diuersus Aster-
ius, qui homiliam scripsit in Diuitem & Lazarum,
& qui in Hæmorrhousam. c. 274. & 278. & Not. c.
238

Nihil aduersatur sacris imaginibus, sed luxum ves-
tium detorquere conatur in amorem pauperum.
Ibid.

Sabellium confutat ex visione Stephani, eiusque
totâ historiâ, quâ personæ tres distinctæ proditæ
sunt. Id. c. 298.

Origenis errorem perstringit, vt animi antequam
virentur corporibus, peccauerint. c. 111.

Filij diuinitatis assertor luculentissimus. Ibid. ac
totâ in Cæcum natum homiliâ: nec non hom. in Pe-
trum & Paulum; vbi ex nomine Arium lacescit & Eu-
nomium. c. 146.

Idem auctor descriptionis oculi, & imaginis S. Eu-
phemiæ; ipse orthodoxus. Phot. c. 231.

Serui Scythæ prædocti quondam auditor, ac disci-
pulus fuit. c. 230.

Vixisse indicat anno eccc. Orat. in festum Kalenda-
rum. Not. c. 237. & 246.

Alius est ab Asterio Ariano, quem Hieronymus sub
Constantio scripsisse ait in Epist. ad Rom. in Euange-
lia, & Psalmos. Not. c. 239.

Alius item ab Asterio Theodoretæ in Philotheo:
quin & ab Asterio ex Ariano, Orthodoxo Episcopo
& Confessore, Athanasij æquali. Ibid.

Secus æstimat, ac indicat Photius in Amphilochia-
nis. Sed non placet. c. 280. & 281.

Supparem se Iuliano hom. aduersus auaritiam indi-
cat. Ibid.

Athanasius.

Auctor homiliæ in Occursum, tametsi noui illi he-
retici, Eutyches & Nestorius adiuncti sunt. Not. c. 561.

Tomus I.

Vindicatur eius in SS. Prophetas & Patriarchas
homilia. Not. c. 563.

Athena.

Doctrinarum sedes: veteri elogio: *ἑστία λόγων*. Aster.
c. 159.

Auaritia.

Quælibet cupiditas eius quod indebitum est. Aster.
c. 42.

Primus auarus, diabolus; deitatis appetitu: tum
Adamus. Ibid.

Auaritiæ damna varia, aliis, aliisque illata ex Scri-
pturâ. Id. c. 43.

Auaritiæ morbus numquam confenescit; velut
hedera semper hærens, cui semel adhæserit. Id.
c. 46.

Auari mores graphicè descripti. Ibid.

Auarus, patitur ipse in heredibus, quod in alios
commisit. Id. c. 54.

Auaritia, maximè à Deo separat, vt pote idolola-
tria, & radix omnium malorum. Ibid.

Auaritia sub Iuliano desertores à fide fecit. Ibid.

Eius malæ proles ac germina. Id. c. 55. Graphicè om-
nia, ac dignè Asterio.

Auaritiâ nihil deterius; aliaque in eam. Procl. c.
407.

Auaritiæ mala pluribus Geor. Nicom. c. 1198.

B

Balaam.

Donatur Prophetiâ: obscurius tamen: aliâque
in ipsum. Anonym. c. 1374.

Baptismus.

Christi baptismus, diluuium admirabilius diluuium,
Procl. c. 384.

Baptizatur Christus, tum vt sanctificet aquas; tum
vt prouocet ad Baptismum. Id. c. 386.

Baptismus in Pascha. Procl. c. 412. In Pentecoste. c.
442.

Baptismi mandatum datum in Galilæâ: Hefych. c.
771.

Baptismi ceremoniæ ac ritus morali sensu expositi,
Athan. c. 538.

Dabatur cereus in manibus recens baptizati. c.
560.

In recens Baptizatos Athanasij acclamatio. c. 544.

Pulchra item. Greg. Antioch. c. 846.

Exiunt candidam vestem Dominicâ Thomæ. Id. c.
546. Vide Not. c. 566.

Durius certamen imminet à baptismo. Ibid.

Baptizatus quisque, Domini corpus, ac membrum,
Id. c. 550.

Basilus.

Plurium cælorum assertor, tacito nomine addu-
ctus à S. Germano. c. 1462. Not. 1468.

Bona, ac rerum possessio.

Nihil in rebus nostrum, ac cuius omninò domini-
simus. Aster. c. 22. & sequentibus: Luculenter pro-
bat.

Certæ positæ leges, vt nobis ipsi, ac membris om-
nibus vtamur. Id. c. 27.

Bona Domini, ex quibus faciamus amicos, omnia
nostra, à Deo nobis concessa. Idem.

C

Cain.

Reprobata Caini hostia, quod malè diuisisset: id
est, sordidâ voluntate deteriora Deo obtulif-
set. Geor. Nicom. c. 1003.

INDEX RERVM.

Ceres.

In festo Occursus, ac Purificationis S. Mariæ offerri soliti. Cyrill. c. 631.

Cherubim.

Supereminet reliquis Angelorum Ordinibus. Basil. Seleuc. c. 594.

Etiâ Chrysofomus superiores ponit Seraphinis; nec videtur distinguere à Thronis, quos Maximus existimat vniuersis à Dionysio prælatos. Not. c. 1580.

Christus.

Venit Christus ratione humanitatis, qui Deitate semper adesset. Leont. Cypr. c. 683.

Oeconomix nomen, siue quo humanitas significatur. Aster. c. 143.

Christi ac incarnationis mysterium, aduersus Manichæos, aliosque hæreticos explicatum. Eulog. c. 662. & seq.

Homo Dominicus Asterio appellatus: sed quadam cautione. c. 147.

Mixta in eo diuina & humana. Leo. c. 1705.

Nouam nobis inchoat vitam. Ibid.

Hominem induit, ne diuinitatis lumen nudum omnes excæcarent. Aster. c. 154.

Cum peccatoribus facilis versatur, vt suam eis iustitiam impertiat. Id. c. 211.

Hominibus per hominem appariturus, Ioannem præmittit penitentix præconem. Id. c. 214.

Quâ ratione est incarnatus, circumscriptus est, ac pingi potest: vt incorporeus præsens vbique est, ac animo gestandus. S. Niceph. c. 271.

Christi diuinitatis confessio ac laudatio. Cyril. c. 627.

Dei posteriora Christi incarnatio. Leo. c. 1644.

Incarnatio maius omnibus opus. Id. c. 1645.

Christi incarnatio aduersus Nestorium explicata, & vt Maria sit Deipara. Procl. c. 302. & seq. Item, c. 330.

Nec homo redimere poterat, nec Angelus: solus Christus excellenter habuit quo redimeret. Id. c. 307.

Christi diuinitas miraculis prodita. Id. c. 315.

Eius cum Adamo comparatio. Id. c. 318.

Duplici Christus naturâ prædicatus ab Euangelistâ. Tit. Bostr. c. 642.

Christi nati, ac concepti elogia, eiusque cum carne vnionis Procl. 330. 331. & c.

Sacerdos, atque Rex; altero, Patri nos reconciliauit: altero, diabolum profligauit. Id. c. 348.

Venit omni tempore; non quando tantum carnem sumpsit. Id. c. 383.

Christi peculiaria nomina; vita, & lux. Id. c. 410.

Christi victoriæ à morte trophæa; exprobrantis specie, ac insultantis Iudæis. Id. c. 411. 414. 421.

Moriens Christo, suum omnis creatura splendorem addidit. Ibid.

Per Christum, ac eius resurrectione, facta sunt noua omnia. Id. c. 423.

Illuxit super terram, humanâ in carne; non nudâ deitate. Ibid. & Eulog. c. 663.

Probat Deum, elementorum facta immutatio in eius morte. Id. c. 426.

Triduanæ mortis Christi ratio. Leo. c. 1709.

Christi prææterna generatio sine teste, quâ solus ex solo genitus sit. Procl. Id. c. 434.

Christi cum sole pulchra comparatio. Id. c. 443.

Multi Christi; sed vnus articuli adiectione, ac excellenter Christus. Id. c. 466. Not. 490.

Vnita Verbo natura humana in Christo; non ei

aquata. Eulog. c. 663.

Incarnationis modus, nedum ipsi puerperæ, sed & Angelis inexplicabilis. Athan. c. 499.

Incarnationis ratio. Basil. Seleuc. c. 578.

Modus nobis ignotus. Id. c. 582. Ostenditur possibilis. c. 583. 594.

Sedet Christus ratione Deitatis: vidit stantem Stephanus ratione humanitatis. Athan. c. 503.

Deus, Christi Deus ratione incarnationis, tametsi per naturam est Filius. Id. c. 499. Eulog. c. 665.

Solus eximie sanctus, qui solus vuluam aperuit, nascens ex Virgine. Id. c. 506.

Nostra omnia Christus suscepit, excepto peccato. Id. c. 515. Eulog. c. 663.

Signum cui contradicitur, aduersus de eo hæreticorum opinionibus. Id. c. 519.

Cogitationum in cruce contrarietas, concordie causa, ac pacis Ecclesiæ: quâ idem Christus, Deus & homo innotescat. Id. c. 527. Christi passionis perstricta historia. Geor. Nicom. c. 1138.

Christus resurrectione, primò hominem beneficio afficit; tum reliqua. Athan. iterum. c. 531.

Resurrectionis, ac nostræ instaurationis varia præludia. Id. c. 534.

Christi resurrectione iuge nobis festum, ac lætitia. Id. c. 539.

Apertum sepulchrum in resurrectione; intrat verò ad discipulos clausis ianuis. Id. c. 543.

Dominica à baptismo tentatio, nostræ velut typo. Id. c. 547.

Triplici eius tentatione, tentatio omnis comprehenditur. Id. c. 550.

Assumptionis Dominicæ pulchra elogia. Id. c. 551.

Eius figuræ, ac pignora, in Enoch; Eliâ; ac Pontifice ingrediente in Sancta. Id. c. 555.

Christi ascensus in cælum; Eliæ, tanquam in cælum. Id. c. 558.

Non ascendit statim Dominus à resurrectione, quò eius firmet fidem. Id. c. 559.

Cur ascensurus montem Oliuarum perat. Leo. c. 1713.

Cur ascendat quadragesimo à resurrectione die. Ibid.

Christus, non sanctus Domino, sed Sanctus sanctorum, qui non teneretur primogenitorum lege. Cyril. c. 626. Not. c. 634.

Triplicem dierum Quadragesimam inchoat; vt & Moses annorum, ac dierum vnâ. Id. c. 630.

Vt reliquis legalibus, sic vltro se, legi primogenitorum subiecit. Leont. Cypr. c. 686.

Offertur munus quod esset pauperum: quo item castitas Mariæ, Deique clementia, ac fecunditas Spiritûs designaretur. Id. c. 690.

Nulli causa ruinæ puer Iesus; sed quisque sibi propriâ voluntate. Id. c. 695.

Obduratoribus Iudæis, reprehensionem Dominus temperat. Id. c. 711.

Miracula ex potestate patrat, tanquam Dominus: Sancti, impetrando à Deo. Leont. Byzant. c. 726.

Deum se probat, tum Cæci illuminatione, quibus cæcandus videbatur; tum docendo, cum literas non didicisset. Id. c. 727.

Eius resurrectionis hora nusquam in sacris Euangelii prodita. Hesyck. c. 743. Ioan. Theff. c. 798.

Resurgit clauso sepulchro. Id. c. 746.

Linteamina relicta, argumento sunt resurrectioni. Id. c. 754. Quid illa mysticè. Ibid.

INDEX RERVM.

Quid item Christum sine illis, ac nudum resurrexisset. Id. c. 755.

Quid hortulani, quam exhibuit, species. Id. c. 758.

In Galilæâ celebrior quædam apparitio. Id. c. 770.

Vt Marco tertiâ, Ioanni sextâ horâ crucifixus. Hefych. c. 774.

Triduanâ passionis cõuentus antiquâ traditione in cœmeteriis agi solitus. Greg. Antio. c. 827. Not. c. 847.

Maiora per Christum, ac Incarnatione, quàm creatione collata beneficia. Georg. Nicom. c. 1043.

Incarnationis pulchra ratio. Id. c. 1071.

Reparandi hominis per Incarnationem consilium & modus. Andr. Cret. c. 1298. Anonym. in Ioannem. c. 1375. vbi plura egregia. Germ. c. 1483.

Christus innixus cruci, vti olim scalæ Iacob. Germ. c. 1482.

Corona eius spinæ victoriæ symbolum. Ibid.

Mortis in eo aculeus contritus. Ibid.

Quid Christi in cruce corporis habitus, vt Patrem, vtque nos spectes. Id. c. 1486.

Christo mortuo, ambas partes Deitas colligebat, integrâ prioris substantiâ. Id. c. 1487.

Sepulti figura, manna, ac frumenti granum. Id. c. 1491. & 1494. Præcones, ac figuræ, Isaac, Ioseph, Moyse, Symeon, Ioannes, Lazarus. Id. 1510. & c.

Gaudens pro nobis fert probra. Ibid.

Cæcus à Natiuitate.

Inscita discipulorum interrogatio, vt propter sua, vel parentum peccata sic natus esset. Aster. c. 111.

Luto Dominus restituit oculum, ac nouum creat, quò se, ipsum Creatorem probet. Id. c. 114. Leont. Byzant. c. 727.

Vexatum miraculum Phariseorum inuidiâ illustrius euadit. Aster. c. 118.

Lauans in Siloâ Cæcus recipit visum, typo baptismatis. Id. c. 115.

Disputationis Cæci aduersus Iudæos summa, ac victoria. Leont. Byzant. c. 723. Iterumque. c. 727.

Consules.

Opum magnâ profusione populares demerebantur in die Kalendarum. Aster. c. 74.

Ratio ambiendi Consularum, vt præscriberentur nomina actis ac monumentis publicis. Ibid.

Conuiuia.

Nemo qui conuiuia sectatur, virtutis existit discipulus. Aster. c. 230.

Corpus.

Ad animam comparatur, vt organum ad musicum, Basil. Seleuc. c. 583.

Cosmas & Damianus.

Auaritiam malorum radicem detestantur. Georg. Nicom. c. 1198.

Cum auaritiâ, inanem gloriam exterminant, studentque humilitati. Id. c. 1202.

Hi fontes cœlestium in eis donorum: eorum, quàm Abrahæ sacrificium maius; hospitalitas potior. Id. c. 1207.

Æmuli Apostolicarum virtutum. Id. c. 1210.

Potestate maximâ instructi in dæmones. Ibid.

Remedijs adhibendis inuocari soliti. Id. c. 1215.

In bellis quoque. Ibid.

Eorum operâ vitur Dei Genitrix Maria, curandis morbis hominum. Id. c. 1218.

Creatura.

Duplex creaturarum genus; alterum velut umbra; alterum constans: &c. Anonyma. c. 1387.

Crocodyli.

Adluent capibus hominum, quos vorarunt, non Tomus I.

pietate in eos, sed quòd desit quòd vorent. Aster. c. 231

Crux.

Clauis crucis, stimulus, contra quem Dominus durum ait Paulo vt recalcitret. Aster. c. 154.

Crucis signum apparet super caput orantis Euphemix, martyrij symbolo quo defunctora erat. Idem c. 211.

Crux; gloria Christi; eiusque elogia. Procl. c. 403.

D.

Daniel.

IVuenis, ac contemptus inter captiuos, diuini Spiritus afflatu repente mirabilis; eiusque præclarè enarratum iudiciùm absolueudâ Sufannâ. Aster. c. 95. & seq.

Tumulatus Babylone, per totum orbem prophetix vocibus clamat. Procl. c. 339.

Deus.

Dei sapientia in creatione. Procl. c. 315.

Deum esse, liquet: eius tamen ignota substantia. Basil. Seleuc. c. 575.

Deus semper homini prouidit; non tantùm ab Incarnatione. Id. c. 579.

Deus vbique totus; Angelus alium ex alio locum mutat. Id. c. 586.

Eius magis à mortali, quòd induit, corpus, elucet immortalitas. Ibid.

Dei antiquum consilium, nostrum omnium salus. Anast. Antioch. c. 863.

Tutò laudari potest, pro cuiusque modulo, qui non sui causâ, sed laudantium laudetur. Geor. Nicom. c. 1071.

Diabolus.

Primus auarus: deitatis appetitu, ex Archangelo in inferiorem istum aërem deturbatus. Aster. c. 42.

Persequendo fecit Martyres. Id. c. 182.

Iis potissimum inuidet, qui præcipuâ virtutis laude sunt commendabiles. Idem c. 287. Anonym. c. 1399.

Spiritus aërius, atrato vultu velut adustio ollæ. Id. c. 295.

Struxit Domino insidias in Mariâ, priusquam ille nasceretur; quem natum voluit per Herodem perdere. Procl. c. 378. Not. c. 483.

Vt eum pœniteret, nec ipse forsân misericordix exors esset. Anast. Sinait. c. 931. 966.

In hominum ruinam insatiabilis. Anonym. c. 1399.

Dives.

Non omnis dives reprobus: sed qui Diuiti epuloni similis est. Aster. c. 15.

Eius vestium luxus, ac mensæ. Aster. c. 1. & seq.

Summa immisericordia in mendicum Lazarum. Id. c. 11.

Sepultus est: pulchraque expositio, vt peccator absolute sepeliatur. Id. c. 18.

Frustra in inferno precatur. Id. c. 19.

Hiatus, ipsum inter ac Lazarum, iustosque ac peccatores damnatos, quid mysticum Ib.

Diuitis epulonis vera historia. Id. c. 54.

Dionysius.

Senatûs Arcopagi princeps Paulo prædicante conuersus. Aster. c. 162.

Eum affectatur Michaël Syngellus explicandis Angelorum nominibus, ac singulorum muniis. c. 1534.

Durus animus.

E robore, aut quercu. Ex Iliad. 1. Aster. c. 87. & Not. c. 246.

E.

Ecclesia.

Filia Sion; Prophetarum ac veterum Iustorum, qui hic stiterunt; filia Hierusalem; eorundem in cœlis Deum videntium. Tit. Bostr. c. 642.

Ecclesia fidelis populi, cœnaculum ad quod venit Christus ut manducetur. Id. c. 643.

Ecclesia, officina medica, ac portus. Anast. Sinait. c. 890.

Elias.

Etsi nullâ susceptâ prole, grata Deo offert sacrificia. Geor. Nicom. c. 1007.

Virtutis symbolum amplissimum, melotem relinquit. Aster. c. 198.

Elias assumptus tanquam in cœlum; non in cœlum. Athan. c. 358.

Celeberrimi nominis, vt in eo clarior resurrectionis figura, ac pignus eluceret. Ibid.

Transfiguratus in monte cum Mose; alioqui non collocaturus Domino. Anast. Antioch. c. 874.

Elisæus.

Grata Deo offert sacrificia, quanquam nullas suscepit proles. Geor. Nicom. c. 1007.

Mortuum Deus suscitavit eius contactu corporis, vt ipsum etiam à morte clarificet. Aster. c. 198.

Duplici donatus gratiâ, qui & viuens filium Sunamitidis resuscitauerit; vitâque functus infernum prædatus sit. Athan. c. 336.

Eucharistia.

Instituit Dominus Eucharistiam, ac tradit mysteria in domo Ioannis, qui & Marcus. Not. c. 1241.

Multâ hominum in rem sacram irreuerentia. Anast. Sinait. c. 886. & seq. fusè, doctèque.

Frigida præparatio, vt manûs abluas ante Communionem. Id. c. 887.

Vt dignè præparandi. Id. c. 891. 898.

Illustrantur Sacerdotis verba inter rem sacram. Id. c. 894.

Sacerdotis cautio, post eleuatum sacrum panem, & vt nemo indignus accedat. Id. c. 898.

Euphemia.

Illustrissimo defuncta martyrio, tabellâ illud egregiè repræsentante donatur, graphicè descriptâ Asterio. c. 207.

S. Nicephori de eâ descriptione elogiû. Not. c. 258.

F.

Fatum.

Impugnatur fati necessitas Leontio Byzant. c. 791.

Fides.

Semper victrix ab hæreticorum præliis, trophæa erigit aduersus eos, qui struunt insidias. Athan. c. 522.

Festum.

Festi communis ratio, vt eius sit certus scopus; & vt communi lætitiâ celebretur. Aster. c. 66.

Præcipua Christianorum festa, Natalis Domini, Luminum siue Epiphaniæ, ac Resurrectionis, eorumque ratio. Id. c. 67.

Kalendarum festum profanum, absonaque in eo agitari solita: Ibid. ac totâ fusè oratione.

Abrogatur à Patribus Trullanis, vt & alia eiusmodi: restituitur verò à Theophylacto Patriarchâ Romani Lecapeni filio. Not. c. 244.

Probabilis ratio festi Kalendarum, vt ageretur velut anni quædam initiatio; simili fere modo atque

Iudæi Neomenias agebant. Not. c. 245.

Festa, ac sacri Christianorum Conuentûs, pacem ac concordiam conciliant. Phot. c. 1583.

Festorum solemnia, velut tranquilli portûs à mundi negotiorum turbinibus, &c. Procl. c. 327.

Festa Christianorum quinque Proclo percentsita. Id. c. 330.

Laudata ei Sanctorum festa, ac memoriæ. c. 339.

Nunquam deest Christianis, quo diem festum agât. Leont. Byzant. c. 719.

Fibula.

Ornamentum Imperatoris; *πέρση*: ipsum quod sequior Græcia vocat *πέλας*. Not. c. 241.

Filius.

Patri confessor Psalmorum oraculo proditus, non minister. Procl. c. 315.

Per Filium, non per aliam personam reparandus homo. Leo. c. 1644. 1672.

Filij missio nihil Deitati eius officit. Id. c. 1649.

Æterna Filij à Patre generatio pulchrè explicata, ac œconomix ratio. Leo. c. 1697.

Filius Prodigus.

Substantiæ pars ipsum contingens, baptismus est, ac perceptio Dominici corporis. Aster. c. 223.

Ipsam quod contingit, æquis distribuitur partibus: accipientium verò studiis, augetur, aut minuitur; vel etiam prorsus absumitur. Id. c. 226.

Græue filio adolescentiori discedere à patre; atque ab eius eximicurâ. Ibid.

Longinqua regio; peccati ciuitas, porcorumque; diabolo præside, ac summo porcario. Ibid.

In se reuertitur prodigus, ab statu mentis à peccato deiectus. Ibid.

Mercenarium sese vocitans, totoque reliquo habitu, penitentis humilitatem ostendit. Ib. Vide, Penitentia.

G.

Gabriel.

Homo & Deus, Proclo Interprete. c. 306. & 366. Gabrielis summa præstantia, atque munia. Anast. Antioch. c. 862.

Peculiares eius laudes, ac inuocatio. Mich. Syng. c. 1571.

Georgius Nicomedienfis.

Vt idem atque Georgius Pisides, ad Heraclij spectat tempora. Not. c. 1223.

Indicat festum Conceptionis S. Mariæ haud ita antiquum suâ ætate fuisse: eoque se saltem Andreæ Cretensi æqualem prodit. c. 1227.

Admunicula alia ad eius epocham. c. 1239.

Idem atque Georgius Chartophilax, sic appellatus ante Episcopatum. Not. c. 1235.

S. Germanus.

Perstringuntur eius aliqua ex Anonymo de Imagine dictâ Romanâ. c. 1462.

Orat cognatæ adiungi in cœlis; non coniugi, quam Ennuchus & cælebs nullam habuit. e. 1422. Not. 1464. 1582.

Longè alius à Germano iuniore, qui scripsit in diem sabbatis sancti, &c. Not. 1463.

S. Gregorius Antiochenus.

Auctor orationis in mulieres vnguentiferas; videtur primus. Not. c. 847.

Vniuersum infidelitatis aliquid mulieribus petentibus monumentum adscribit. Ibid. c. 848.

Gregorius Nyssenus.

Falsò existimatus auctor omnium orationum in Do-

INDEX RERVM.

minicam Resurrectionem ei inscriptarum. Not. c. 775.

Secunda ex Regio Cod. vindicata Hefychio etiam fauente stylo: prima ipsa, vix fortè Gregorij; omninoque diuersi auctoris, nec satis Theologi. Ibid.

Gratia.

Spiritus gratia nulli statui, nulli ætati, nullis modis addicta, Aster. c. 95.

Gula.

Ventris ac gulæ pugna difficilis. Anonym. c. 1386.

H.

Hæretici.

Sanctorum Patrum monumenta deprauant, suâque eis falsò inscribunt Leont. Cypr. c. 710.

Hermonym.

Mons modicus, ad cuius radices Dominus in Iordane baptizatus. Procl. c. 398.

Herodes.

Multis nequior Achab, nihil Ioannem veretur. Andr. Cret. c. 1335. Item Saüle, &c. c. 1338.

Exagitur Herodis temerarium iuramentum, ac mala impletio. Id. c. 1347-1350.

Facile ad eò consentiens, cupidum se necis Ioannis ostendit. Id. c. 1351.

Herodis genus: nuptiæ incestuosæ; conuiuium, aliaque ad eum, & martyrium Ioannis spectantia. Anonym. c. 1402.

Hefychius.

Auctor secundæ Orationis de Resurrectione inscribitur Nysseno. Not. c. 775.

Videtur referendus ad Gregorij Magni tempora, &c. Ibid.

Inscribitur Theologus; velut penè nostris scolasticus. 744.

Homo.

Mundi ac naturæ lingua, vt sine eo muta esset. Procl. c. 318.

Creaturæ Rex. Ath. c. 515. Lapsus hominis. Basil. Se-leuc. c. 575.

Primus resurrectionis fructum percipit; tum reliqua. Athan. c. 531.

Homo Dei imago, in mundo erecta tanquam in templo; quâ instauratâ, ipsum instaurandum sit templum. Ibid.

Totus homo quem ait Dominus fecisse sanum in sabbato, corpus & anima. Leont. Cypr. c. 714.

Humilitas.

Nemo nisi humilitate, prouehitur ad id quod altum ac sublime existit. Aster. c. 195.

I.

Iacobus Alphaï.

Iacobus Maior, quia de Duodecim; alius à Iacobo Minori. Hefych. c. 767.

Iacobus frater Domini.

Mortem oppetit orans pro interfectoibus suis. Anast. Sinait. c. 899.

Videtur esse alius, qui à deo inscribitur, auctor libri de Natiuitate S. Mariæ. Not. c. 1224 vbi etiam quæ in eo libro sunt difficilia.

Iacobus Minor.

Non ille frater Domini, ac à quo Maria Iacobi, sacra Deipara dicta fuit. Ioan. Theol. c. 815. 818. Not. 826.

Iacobus Monachus.

Vnam fortè, quam damus eius orationem, multas Possuinus facit. Not. c. 1287.

Coniicit Leo Allatus esse Iacobum Proarchium Archiepiscopum Bulgariae. Ibid.

Tomus I.

Ieiunium.

Nefas ieiunio, subtiles alias voluptates adiungere; Aster. c. 230.

Tribus pueris ieiunantibus, maiorem Deus pulchritudinem adiecit. Id. c. 231.

Ieiunium, sanæ mentis ac prudentiæ iudex; chorea animi diffluentis delicias. Ibid.

Ieiunium Quadragesimæ circa gallicinium ante Pascha solui solitum. Hefych. c. 747. aliâque, ac aliâ horâ: Euseb. Pamphili, c. 782. Not. 791.

Imago.

Imaginum sacrarum vsus creberrimus Asterij tempore, vt texturino opere in vestibus depingerentur. Aster. c. 3. & Nicephor. c. 274.

Imagines, ipso rerum nomine appellans, ac singula enarrans, sese Imaginum studiosum declarat, acis affici. Niceph. c. 270.

S. Euphemiz, pulcherrimâ in regione explicata Imago. Id. c. 207.

Imaginis quàm sermonis vis maior representando. Not. c. 259.

Imago, ac statua Christo posita à Syrophœnissâ. Id. c. 235. Vid. ibi.

Posita illa statua Domino velut fere more Gentiliû, vt sospitatori: nullo tamen errore Gentilitio, aut Sanctis reprobato. Not. c. 262.

Deiecta à Maximino, siue Iuliano, in Diaconicum vt commodiorem ac tutiorem locum illata fuit. Not. c. 265.

Nihil locus ille eius derogat venerationi; quicquid Interpres Philostorgij. Ibid.

Philostorgij locus ex Photij Eclogâ, videtur adiectione vitiat: nec si est integer, aliquid officit sanæ fidei; Ariano Philostorgio, ac crimen idololatriæ inferente orthodoxis in nonnullo cultu statuarum Constantini, nullo Patrum, qui plures viderunt, in eâ peccatum quicquam insinuante. Ibid.

Imaginum religio à sanctis Apostolis cõstituta Can. Antiocheno, collectore Pamphilo Martyre. Not. c. 264.

Eadem traditio luculenter probatur à S. Nicephoro relatis actis S. Pancratij, discipuli B. Petri. c. 279.

Infernus.

Nullum in inferno clementiæ locum, indicat Diuitis epulonis oblata in eo supplicatio. Aster. c. 19.

Nullum in eo pœnitentiæ locum. Anast. Sinait. c. 926. 958.

Ingressus Hierosolymam.

Christi ingressus triumphi specie, qualis regis ingreditis ciuitatem. Procl. c. 399.

Turbarum fides ac deuotio suscipiendo Christum, triumphi illâ specie. Id. c. 402.

Diuino instinctu in eas Christi laudes excitatæ, Ibid. Eulog. c. 659.

Eo Christi præconio conuersi Gentiles. Procl. c. 403.

Ingreditur eâ triumphi specie, vt acceleret mortem. Leo c. 1660.

Vt Dominus ita cõmuni lætitiâ reciperetur, duplex causa; Lazari suscitatio; & vniuersi instauratio generis. Tit. Bostr. 635.

Illâ huius figura; ac pignus Eulog. c. 654.

Iniuriarum memoria, & obliuio.

Iniuriarum memoria inter rem sacram, destructio maxima. Anast. Sinait. c. 895.

Obliuio, & vt fratri ignoscamus, ad dignè percipiendam præparatio. c. 898.

Quicquid in nos quis peccet, Christi ac Sanctorum exemplo ignoscendum. c. 899.

G g g g iij

INDEX RERVM.

Iniuriarum memoria ac simulas, maior omnibus peccatis ad ruinam. Ibid.

Malitiâ superat reliqua omnia peccata. Ibid.

Vbi simulas, nullâ virtus iuuat. Id. c. 902.

Placandus frater, non nobis tantum deponenda iniuriarum memoria. Ibid.

Non iudicandus: iudicans, est Antichristus. Ibid.

In primis non iudicandus Sacerdos, nisi in fide deuius sit. Id. c. 903.

Monachus vitæ aliâs laxioris, veniam consequitur, quod non iudicasset, aut memor iniuriarum fuisset. Id. 906.

Ioachim.

Vide Mariæ parentes.

Ioannes Baptista.

Ioannis esca, summi fructus, & mel siluestre: Quid illa mysticè. Procl. c. 351. Not. c. 478.

Humilitate multâ detrectat Baptistæ in Christum, munus. Id. c. 386.

Afcericus ramus, ac velut monachalis. Id. c. 367. Not. 481.

Cum matre Elisabethâ solitarium par turturum. Ibid.

Laudatur Ioannes, non vt eius aliquid gloriæ accedat, sed vt ipsi ad imitandum prouocemur. Andr. Cret. c. 1327.

Legis propugnator, legis ac gratiæ medius. Id. c. 1330.

Zelo superat Phinees, atque Eliam. Id. c. 1331.

Solus Domini Sacerdos & Baptista. Id. c. 1334. Not. 1369.

Varia Ioannis nuncupationes ex Scripturâ. Id. c. 1358.

Ioannes velut lucifer, Soli præoritur. Anonym. c. 1375.

Domini Angelus, non naturâ, sed officio & imitatione. Ibid.

Dominum agnoscit in vtero. Id. c. 1378.

Nihil Gentiles habent eiusmodi, ac est Ioannes. Id. c. 1379.

Ioannes præclarus à vitâ solitariâ; eiusque laudes. Ibid.

Iugis Ioannis oratio. Id. c. 1382.

Comparatur cum Cynicis; eiusq; austeritas. Id. 1383. Diuinarum laudum assiduitas: somni parcitas; paupertas, &c. Id. c. 1386.

Præclari Ioannis mores luculenter expressit. Id. c. 1387.

Iob maior: cum ille, homo; Ioannes maior natis omnibus. Id. c. 1390.

Ioannis missio & prædicatio; nec non baptismus. Id. c. 1391.

Omnes ad pœnitentiam trahit. Ibid. Explicatur eius prædicatio, ac documenta. Id. c. 1394.

Ioannis moderatio accedente Domino ad baptismum. Id. c. 1395.

Ioannis carcer à reprehensio Herode; ac martyrium. Id. c. 1402. Miracula, & innocatio. Id. c. 1407.

In Ioanne superflua omnis comparatio, Deo vniuersis præferente. Ibid.

Ioannes Chrysofomus.

Laudatus à Proclo, antequam eius à Ponto corpus transferretur. c. 466. Not. c. 493.

Eius varia elogia. c. 467.

Comparatur cum Ioanne Baptista. Ibid.

Res præclaræ ab eo gestæ. c. 468.

Eius corpus Proclis studio relatum Constantinopolim à Theodosio. Cosmas Vestit. c. 493.

Illatum primum in templum S. Sophiæ; tum in SS. Apostolorum templo conditum. Id. c. 496.

Nihil templo S. Sophiæ, cum orationibus quas vocant *oratio de iuribus*, vt malè Riccard. Ib.

Ioannes Damascenus

Præclarè enarrat parabolam ficus arefactæ: Not. c. 1467.

Non videtur auctor homiliæ *de resurrectione*. c. 1582.

Ioannes Euangelista.

Solus Euangelistarum, diuinam Verbi, æternamq; substantiam exposuit. Procl. c. 431.

Quinque Ioannis prima Euangelij commata, quinque lapides, quibus muniatur Ecclesia. Id. c. 434.

Ioannis præclara elogia & vt diuini spiritus afflatu doctus sit sic diuina. Id. c. 435.

Ioannes ipsis Seraphim sublimior, Dei generationem ac substantiam enarrans, quem illi intueri non audent. Ibid.

Eiusdem quoque enarrat humana. Ibid.

Iuuenem conuersum commédât Episcopo: factumque nequam, ac latronum principem, iterum requirit, ac conuertit. Anast. Sinait. c. 934. 966. Not. c. 990. Ioannis elogia Ibid.

Ioannes Hierosolymitanus.

Inutili argumento Vastalius aliis inscripta ei tribuit, quod occasione lecti Euangelij inter missarum solemnina, dicta fuerint. Not. c. 241. & 471.

Ioannes Thessalonicensis.

Celebris Theologus in 7. Synodo act. 4 & à S. Nicophoro relatus. Not. c. 821.

Enarrat proluxâ oratione historiam Assumptionis S. Mariæ: sed ex apocryphis. Ibid.

Ioseph.

Dubius mansit, nec satis intellexit incarnationis mysterium, vsque ad Mariæ partum. Procl. c. 358. Not. c. 480.

Nihil illi ignoratio eiusmodi crimini vertenda. Id. c. 362. & citatis Not.

Eius cum Mariâ dialogismi vbi fuisset deprehensa grauida. S. Germ. c. 1435.

Iosue.

Solem sistit vt interficiat hostes visibiles, Christus meridie tenebras inducit, vt tenebrarum principem profliget. Germ. c. 1479.

Isachar.

Videtur positus pro Zachariâ in libro de ortu S. Mariæ apud Hieronymum. Not. c. 1226.

Isaias.

Existimatus Asterij filius Amos vnus ex Duodecim. c. 122. Verius non esse. Not. c. 249.

Malè Gaspar Sancius, Hieronymum tradit quandoque eundem existimasse vtrumque Amos. Ibid. Not. Sepulti Isaiæ occultus locus. Procl. c. 339.

Iudas.

Dominicum corpus indignè, ac dolo sumens, reus effectus. Anast. Sinait. c. 887.

Salutem consecuturus, vt non sibi intulisset manûs, sed ad Domini misericordiam confugisset. Aster. c. 214.

Iam prodioni intentus Christo aberat ingredienti Hierusalem triumphis specie. Procl. c. 403.

Iudas, velut *ἀπὸ τοῦ ἰού* à veneno: Procl. c. 406. Pulchræ ad eum Domini compellationes. Ibid.

Iudæ avaritiam prætextu charitatis arguit Ioannes. Id. c. 407.

Osculatur Dominus, vt ab eo auferat gratiam. Id. c. 406. Not. 487.

Trecentorum denariorum existimatum iacturam, triginta argenteis commutauit. Ibid.

Frustra reuocatum ac obstinatum, Dominus satanæ tradit. Id. c. 410.

Iudei.

Olim à parentibus, ac deinceps Christo increduli. Aſter. c. 119.

Iudæorum hilaritas, error; & delicia, cedes. Procl. c. 330. Exagitantur eorum feſta à Leont Byzant. c. 719.

Iudæorum error retinendo typos, poſtquam veritas illuxit. Aſter. c. 430.

Exagitatum iniquum Iudæorum in Stephanum iudicium. Procl. c. 450.

Iudæi quidam in Arabiâ Moſen vt Deum colebant: non tamen Proclus eos perſtringit. Not. c. 488.

Iudæorum inanes conatûs in Dominum, tumque in Petrum. Leont. Byzant. c. 722. 734. Leo c. 1677.

Iudæorum inuidia Chriſti miraculis prouocata. Leo c. 1661.

Iudæorum pœna Chriſti reprobatione. Id. c. 1668.

Iulianus.

Bonorum ac honorum ſpe propoſitâ Chriſtianos ad defectionem impellit; à quo poſtmodum defectores appellati Iulianitæ. Not. c. 242.

L

Lacryma.

Lacrymarum in pœnitentiâ maximavis: vtque multiplices Lacrymæ. Anaſt. Sinait. c. 930. 963.

Lacrymarum vi, Latio maximus ſalutem confequitur ſub Mauritio. Id. c. 938. 970.

Lazarus.

Lazari reſurrectione, Eccleſiæ gratulatio. Leo c. 1669.

Lazarus Mendicus.

Quis, ac quàm miſer, afflictuſque. Aſter. c. 11. & 54.

Eius à morte gloria ac requies. Idem c. 14.

Leontius Byzantinus Presbyter.

Ipfè fortè à Suidâ laudatus, Leontius Monachus ſub Zenone: vel etiam qui ſub Iuſtiniano t. 4. Bibl. PP. conſignatur. Not. 740.

Leontius Neapoleos Cyprî.

Claruit ſub Mauritio, multoſque tractatûs feſtios edidit, vbique orthodoxus. Not. c. 739.

ſcripſit vitam Simeonis ſimplicis: τὸ σπλοῦ non tribulationes Eccleſiæ res Mauritij proſecutus. Ibid.

Hallucinatur Baronius in eius Sede, ac Conſtantiæ Episcopum dicens. Ibid. c. 740.

Lex: Legalia.

Lex lucerna: lucernæ ſeptem, ſeptem leges. Procl. c. 323.

Legalia, quæ figuræ eſſent, tandiu duratura dum veritas adefſet. Id. c. 420.

Loca ſacra.

Adſpectu totam rerum geſtarum ſpeciem ingerunt. Aſter. c. 171.

Lucas.

Animorum magis, quàm corporum medicus. Aſter. c. 211.

M.

Magdalena.

Ad monumentum proſecta cum Mariâ Dei Genitrice, Dominum cum illâ videt, ac eius tenet pedes. Heſych. c. 747. Ioan. Theſſ. c. 799.

Post nunciatam Apoſtoliſ reſurrectionem, deluſam ſe putat, ac redit ad infidelitatem. Id. c. 749. & Ioan. Theſſ. c. 802.

Perſeuerat in monumento, cùm Dominum ſublatum putaret. Id. c. 755.

Duriùs repellitur, vt quæ non credidiſſet à primâ viſione. Id. c. 758.

Non acquieſcit Euſebius Pamphili, vt eadem ſcripta ſit à Matthæo & Ioanne Magdalena; tametiſ eſt nomen commune. c. 786.

Alia Ioanni Theſſalonicenſi à Mariâ ſore ſorore Marthæ & Lazari. c. 819. Not. 826.

Fuit paulatim præparanda, vt Dominum rediuium videret. Geor. Nicom. c. 118; Not. 1245.

Manaſſes.

Vbi annos quinquaginta duos populum idolis ſeruire feciſſet, pœnitens in carcere, liberatur. Anaſt. Sinait. c. 930.

Videri fabuloſum aliquid in modo liberationis, qualem eam Anaſtaſius deſcribit. Not. c. 988.

Manna.

Quod ſabbato incorruptum ſeruaretur, Chriſti corporis incorruptionis typus. Germ. c. 1491.

Maria.

Dei Genitrix præclaro encomio laudata à Proclo canente clafſicum aduerſus Neſtorium. c. 302.

Mariæ cum partu virginitas gratiæ opus, non naturę Id. c. 335.

Maior Marię ſanctis omnibus præſtantia. Id. c. 342.

Non vacat periculo eius laudum pelagus, multis in eo paſſis naufragium. Id. 347.

Ipfâ Maria pro incomprehenſibilitate myſterij dubitat ad vocem Angeli. Id. c. 352.

Non punita cùm non haberet Angelo fidem, tum quia innocens, tum quia Dei mater. Id. c. 366. Not. 483.

Elogia in Mariam. c. 378. & ſeq. Georg. Nicom. c. 1034. 1134. & c. Andr. Cret. c. 1307.

Mariæ & Ioseph fluctuatio aliqua ad Symeonis verba, piè Athanaſio excuſata. c. 519.

Prædictus Marię, anguſtię gladius. Id. c. 522. Pulchra in eam eſlogia. Ibid.

Proptiſſimè ac veriſſimè Dei Mater ac Deipara. Id. c. 523.

Perinde degeneris aliquid animi admittere in Mariâ, ac ſolem obſcurum, & ſine calore dicere. Ibid.

Annunciatio Dominica ipſo die, quo homo fuerat creatus. Anaſt. Antioch. c. 854.

Mundi natalis dies. Id. c. 858.

Arduum de Mariâ, ac incarnationis in eâ myſterio loqui. Baſil. Seleuc. c. 570.

Maria tanto ſplendore ſupra Martyres omnes enituit, quanto Sol ſtellarum micatûs vincit. Id. c. 590.

Eius potentiſſimum auxilium, omni maius Sanctorum auxilio. Id. c. 595.

Maria deſponſata, vt partus celaretur diabolo. Auſtor hom. in Annun. c. 603 S. Ger. c. 1419.

Data à Sacerdotibus Iosepho viduo, ac cui eſſent ex aliâ coniuge liberi ſuperſtites. Ibid.

Nihil huic opinioni derogat, opinionis aduerſæ pietas perpetuę virginitatis Iosephi. Not. c. 620.

Maria reſurrectionis Filii nuntia cum Mariâ Magdalena. Heſych. c. 747. Ioan. Theſſal. c. 798.

Oeconomia appellata Maria Iacobi à tribus Euangeliftis. Id. c. 767. Ioan. Theſſ. citatus, & 8. 8. 823. Negat Geor. Nicom. 1179.

Non dicta Iosephi, quod is deſunctus eſſet. Ioan. Theſſ. c. 818.

A mediâ nocte ad monumentum proſecta. Id. Ioan. Theſſalon.

Firmiſſimè credit à primâ viſione; nec credit ad monumentum. Id. c. 799.

Rediſſe putat Heſych. Not. c. 824.

Non diſceſſiſſe à monumento, quandiu Dominicum corpus in eo fuit; ſolaque omnia vidiffet. Geor. Nic. c. 1178.

INDEX RERVM.

- Vna Maria creatis vniuersis Deo charior. Georg. Nic. c. 1038.
- Cælum præclarissimum. Id. c. 1043. Pratum. c. 1091.
- Porta & virgo. 1095 vbi in eam lecta plura.
- Qualis Mariæ Græcis celebrata Conceptio. Not. c. 1223.
- Mariæ lata exordia. Id. c. 1046.
- Eius pulchrè dilaudata Præsentatio. Id. 1087. 1091. 1620.
- Annonam in templo accipit manu Angelicâ. Id. 1103
- Andr. Cret. c. 1306.
- Vt in sancta sanctorum inducta. Not. c. 1237.
- Panis Angelicâ manu Mariæ subministratus, Christi figura ac Incarnationis. Id. Geor. c. 1123.
- Mariæ hoc peculiare, vt ipsi sine medio Angeli, à se paratas escas, ei inferant. Id. c. 1106.
- Mariæ spiritualitas. c. 1107. In eâ, creditu facilia omnia, à maiori incarnationis miraculo. Ibid.
- Mariæ festa à Dominicis proxima. Id. c. 1115.
- Eius Natiuitas, præludium ad incarnationem. Andr. Cret. 1290. Gratulatoria pro eâ. Id. c. 1294. Phot. c. 1583.
- Præsentatur in templo, inque eo educatur. Id. c. 1302.
- Ipsos Angelos in admirationem conuertit. Georg. iter. c. 1115.
- Lubens à parentibus diuellitur, vt in templo moritur. Id. c. 1123.
- Desponsatam Ioseph, non nuptam, plurium Patrum sententia; nihil hæctenus erronea. Not. c. 1230.
- Sola cruci assistens, mulieres reliquas à Ioanne nominatas ad accessum prouocat. Id. c. 1143.
- Comes perpetua Filium affectatur in passione, &c. Ibid.
- In istis Georgij aliquid difficile. Not. c. 1240.
- Non videri extra rationem illud indicatum à Georgio: fuisse impertitam à Filio sacris mysterijs. Not. c. 1241.
- Occurrit Filio portanti crucem cum mulieribus. Id. 1150.
- Osculatur Dominicos in cruce pedes. Id. c. 1151. Not. 1242.
- Domini ad eam testamentum; commendatque in Ioanne fideles vniuersi. Id. c. 1158.
- Matris absolute prærogatiuâ Mariam Dominus vult honorari. Id. c. 1162.
- Mariæ maximi in cruce cruciatûs, ac cogitationum procellæ. Leo c. 1684.
- In eâ moritura præ immenso dolore, nisi Deus seruasset. Geor. c. 1162.
- Colligit sanguinem & aquam ex percusso Filij latere. Id. c. 1166. Not. 1243.
- Curat sepulturam, Iosephumque impellit vt petat Filij corpus. Id. c. 1167. Not. c. 1244.
- Mariæ dolor sepulto corpore Dominico. Germ. c. 1499.
- Eius indubitata fides resurrectionis. Id. c. 1500.
- Videt omnia in Filij resurrectione gesta: nec statim narrat; sed postea docet opportuno tempore. Georg. 1183.
- Maria Θεολόγος Geor. Nic. c. 1186. Not. 1246. *μυεφφός* *εφς*. Ibid.
- Primam Filius suâ præsentia ac visitatione honorat. Id. c. 1186.
- Videt spiritaliori ratione, nec quibus Magdalena eget preparari. Id. c. 1183. Not. 1245.
- Multiplex Mariæ nuncupatio ex Scripturâ. Andr. Cret. c. 1311.
- Nascitur ex sterili, vt miraculum, miraculo præeat. Id. c. 1319. Phot. c. 1586.
- Mariæ Dormitio, est Dominica solemnitas. Leo c. 1733.
- In cælum migrans, semper spiritu adest existentibus in terrâ. S. Germ. c. 1450. Leo c. 1744.
- Moritur Maria ad Verbi verè incarnati probandum sacramentum. Id. c. 1454. & 1736.
- Congruæ rationes, vt citiùs suscitanda fuerit. Ibid. 1454.
- Mariæ singulare præsidium, ac fiducia impetrandi. Id. c. 1458.
- Iugis Mariæ inuocatio, haud secus ac respiratio. Id. c. 1463. Pulchra vbique in Mariam.
- Mariæ, supra legalem Arcam præstantia, efficaciorque eius protectio. Leo c. 1745.
- Cantici Mariæ pulchra paraphrasis. Id. c. 1745.
- Mariæ parentes, Ioachim & Anna.*
- Amborum mores, ac res præclaræ. Andr. Cret. c. 1299.
- Virtutum merito omnibus prælati: aliaque in ipsos exornatiua. Georg. Nicom. c. 998. 1050. 1075. Iac. Monach. c. 1248.
- Regale genus impermixtum seruantes, potioribusque honoribus in suâ tribu aucti, munificentia vniuersos superant. Id. c. 999. 1051.
- Cur ambo Mariæ parentes steriles; duplex ratio. Id. c. 1078. Leo c. 1608.
- Prohibetur Ioachim Deo munera offerre; siue etiam ne primus offerat, eò quòd sit sterilis. Id. c. 1002. 1054.
- Exagitur Georgio ea ratio: veraque acceptorum vel non acceptorum Deo munerum causa exponitur. c. 1003. Velut approbatur pro illius populi crassitie. Id. c. 1075. Iac. Monach. c. 1250.
- Ioachim eximia virtus, ac piam consilium vbi sic repulsus esset. Id. c. 1010. 1054. 1251.
- Ioachim & Anna ad Deum confugiunt. Leo. c. 1608
- Petit Ioachim solitudinem, vt orationi vacet, ne re quidem collatâ cum vxore. Geor. Ibid. 1055.
- Ioachim Abrahæ anteponitur. c. 1055.
- Ieiunium eius mirabile; Mosis ieiunio prælatum. Id. c. 1058.
- Annæ virtus, quàm Ioachim maior prodita. Id. 1022. 1059.
- Fert modestè, ac è virtute viri absentiam. Ibid.
- Assumit ornatum decentè pro festi reuerentiâ. Not. c. 1235.
- Oblatum importunè mundum muliebrem non nihil luxuriosum, insuetumque repudiat. Id. c. 1023.
- Summam eius precatio humilitatem præfert. Id. c. 1026. 1030. 1062.
- Secedit in hortum precatura, ac ratio secessus. Ibid. Not. c. 1227.
- Cur Ioachim & Anna extra templum precentur. Id. c. 1030. 1062.
- Deuota eorum oratio. c. 1079. 1251. 1415.
- Citò Annæ exaudita oratio. Id. c. 1034.
- Nunciant Angeli vtrique parenti concipiendam Mariam. Id. c. 1063. 1083.
- Vouet Anna Deo quicquid tandem editura sit, tametsi non erat moris, vt fœminâ Deo offerrentur. Id. 1035. 1083. Not. 1229. S. Germ. c. 1415.
- Annæ oblatio, quàm Abrahæ præstantior. Id. 1038.
- Eius fidei præstantia. Id. c. 1083.
- Vti Mariæ gloria supra omnes, vno Creatore excepto, sic eius parentum supra omnes parentes. Id. 1087. 1130. Iacob. Monach. c. 1255.

Mariam triennem in templo offerunt. Id. Iacob. 1251

1419.

Nihil ægrè abs se filiam auelli patiuntur, Deo adhefuram. Geor. c. 1127.

Pulchra Annæ gratulatio. Iac. Monach. c. 1255, 1270. Eiusdem votum post fenos natæ Mariæ mensis. Id. c. 1271.

Ioachim conuiuium celebrat pro Mariæ Natalitiis: Sacerdotumque in eam benedictiones. Id. c. 1274.

Annæ canticum ex apocrypho Iacobi doctè expositum. Id. c. 1275.

Annæ præstantia supra omnes ex sterilibus fœcundas. Andr. Cret. 1322.

Vindicatur sterilis Annæ partus. Phot. c. 1587.

Martha.

Legalis cultûs figura; Maria Ecclesiæ. Eulog. c. 654.

Martyr.

Martyrum sacri conuentûs, templaque illis posita, vt simili zelo prouocemur. Aster. c. 39. & 191.

Non vna Martyrum gloria; sed pro meritorum ratione, alia aliâque concessa sunt præmia. Id. c. 171.

Nisi Martyres essent, tristis esset, ac non festa hominum vita. Id. c. 182.

Frequens concursus ad martyria, ac Martyribus dicata oratoria, in Natalitiis Martyrum Ibid.

Martyres nostri accusatores, vt vitam iis dissimilem viuamus. Id. c. 183.

Martyrum ingens constantia, à certâ spe præmiorum. Ibid.

Reliquiis Martyrum summa veneratio, ac protectio. Id. c. 186.

Intercessores ad Deum adhibemus, magnaque inde impetramus beneficia. Ibid.

Martyres ipsi, quandoque Martyres inuocauerunt. Id. c. 187.

Martyrum excellens virtus, ac meritum. Ibid.

Tyrannorum nomen interit: Martyrum memoria perpetua. Ibid.

Nulla dies, quæ non sit illustri certaminibus Martyrum. Id. c. 190.

Martyrum peculiare vincendi genus; mala perpetuando. Id. c. 191.

Martyrum subterraneæ memoriæ, probis habentur venerationi; ab improbis ac hæreticis spernuntur. Ibid.

Eunomiani Gentilibus socij abrogando Martyrum cultu, eorumque reliquiarum; vtrisque Caluiniani nostri Ibid.

Non adoramus Martyres Gentilium more, sed vt Dejadicatoribus honorem habemus; atque ad Deum intercessores ipsos adhibemus. Ibid.

Martyrum principes Christus; tum Stephanus; Ioannes Baptista, &c. Id. c. 195.

Quisque Martyr Domino apparenti adstabit, serueturque publico præconio in resurrectione celebrandus. Ibid.

Perinde est, siue Martyrum ipsè animæ beneficia præstent ad ipsorum sepulchra. siue Angeli. Id. c. 206.

Martyrum requietionis loca, per contemptum ab Anomæis appellata *πλουδεια*. Id. c. 207.

Christus ipse Martyrum agonem desudauit. Procl. c. 454.

Matrimonium.

Solâ morte, & adulterio dirimitur. Aster. c. 82.

Absoluta vinculi solutio solâ est morte. Not. c. 246.

In eo, eadem soror, quæ vxor. Id. Aster. c. 82.

Viri cum vxore pactum, Adami illa professio: *Hoc vinctos ex ossibus meis*. &c. Ibid.

Vxoris in virum commoda pulchrè enarrata. c. 85.

Sedulitas in aduersis, exemplis declarata. Ibid.

Tobi vxor, sola viro relicta ad solatium: impellit virum in blasphemiam, vt is per mortem à malis liberetur; eius mala ex nimio in eum affectu ferre non sustinens. Ibid.

Probi coniugis idea; ac turturis more habentis. Id. c. 90.

Viri ac vxoris par causa diuinis legibus; vt neutri adulterium liceat; tamen illud legibus Romanistatum in vxore puniatur. Id. c. 91. & Not. c. 247.

Mala adulterij in viro eadem atque in vxore: frigidaque virorum excusatio. Id. c. 94.

Mulorum copula, & ouium partus. Aster. c. 127. In Timotheum natum matre Iudæâ, & patre infideli

Mediapentecostes.

Festum Græcis Dominicum, Pascha inter, ac Pentecostem. Leont. Cypr. c. 702. Byzant. c. 719.

Recolunt Dominicam disputationem, cùm die resto mediante ascendisset Ierosolymam, occasione Paralytici Ioannis 5, sanati. Idem.

Ascendit Dominus sic mediante festo, quando plures præsciuisset saluandos. Id. c. 715. *Solutio similis quondam vsurpata Augustino, sed minus postea eidem probata.*

Medium.

In veteri pariter, nouoque testamento honori habitum. Leont. Cypr. c. 703.

Christus in medio; Dei & hominum medius, in vtraque substantiâ, in quibus existit, Deitatis & humanitatis. Id. c. 718.

Virtus in medio posita. Ibid.

Meritum.

Torum comparandum in hac vitâ; & quandiu villicatione fungimur. Aster. c. 35.

Vnius meritum, nihil alteri prodest; nec quisquam coram sponso, alieno fulget oleo. Id. c. 35.

Michaël Archangelus.

Existimatus populi Hebræorum dux, vbi Iosue in procinctu pugnæ semel apparuisset. Mich. c. 1543.

Idem Moyse corpus eurauit occultari, vt ne Israëlitis foret peccandi occasio. Id. c. 1542.

Consurget in consummatione, ac terribili tubæ clangore mortuos suscitabit. Id. c. 1555.

Eius deuota fusaque inuocatio. c. 1567.

Michaël Syncellus.

Aliis Syngelus, & Syngellus: eo auctus officio à Patriarchâ Hierosolymitano. Not. 1579.

Repudiato Patriarchatu à morte Methodij, fit Abbas. Ibid.

Videtur auctor homiliæ inscriptæ Damasceno de iis qui in fide dormierunt. Ibid. 1582.

Misericordia in pauperes.

Qui in proximum indigentem, ac laborantem non afficitur, brutis ipsis ac feris deterior. Aster. c. 10.

Effusissimi plures in superfluos sumptûs, ac quibus sibi damnationem asciscant; in pauperes parcissimi. Idem. c. 31.

Missæ.

Missarum solemnia post concionem. Phot. c. 1604.

Christi passionum in Missâ commemoratio, Matris honor. Ibid.

Mosès.

Legem lege soluit: Christus legem implet, & honorat gratiam. Leont. Byz. c. 731.

Transfiguratus in monte cum Eliâ. Anast. Antioch. c. 874.

Videtur Incarnationem, Dei posteriorum typo. Leo. 1644.

Christi figura. Id. c. 1677.

INDEX RERVM

Mulier.

Mulierem sexum ad fidem propensio- rem, conatur Pharisæi Christo infensum reddere, interrogando de diuortio. Aster. c. 80.

Mulieres, primæ Dominicam resurrectionem do- centur. Athan. c. 542.

A Domino creatæ Apostolę Greg. Antioch. c. 846.

N.

Nisan.

Primus mensium, ac quo creatus mūdus. Macedo- nibus Xanthicus; velut anthicus: *floridus*. Anast. Antioch. c. 855. Not. c. 977. vbi corrige 1012.

O.

Oculus.

Hvmani corporis partium pulcherrima, graphicè describitur Asterio. c. 111.

In eo pupilla, speculum; aduersi loquentis semper imaginem refert. c. 114.

Oculus, diuinæ testis ac lustrator sapientię; eiusque reliqua præstantia. Ibid.

Oeconomus.

Oeconomi omnes, bonorum pariter, nostrique ip- sorum ratione sumus. Aster. c. 22. & seq.

Boni œconomi idea in Dauide: mali, in cogitante extruere noua horrea Id. c. 31. & c.

Oeconomi comparatio, ac emigrantis è vitâ. Id. c. 34.

Bonus œconomus missionem petit; malus ægrè auel- litur. Id. c. 35.

Oratio.

Constans sit ac humilis; alterum Dominus per Vi- duam & Iudicem ostendit; alterum, per Publicanum & Pharisæum. Aster. c. 219.

Oratio, vitæ auxilium; colloquium cum Deo; obli- uio terrenorum, a seensus in cælum. Ibid.

Qui Deo acceptus orat, crucis figuram affectu ex- primit. Id. c. 222.

Orationis efficacitas in Iosue & Ezechia. Ibid.

Affiduitas orationis, ac lectiois Scripturarum, vir- tutum mater. Anast. Sinait. c. 882.

Quantum spiritalibus adhibendum studium; quam- que homines negligant. Id. c. 883. & seq.

Ortygometra.

Coturnix grandior, intra genus tamen coturnicum. Not. c. 741.

P.

Palmarum rami.

Interioris hominis moralis actio, ac contemplatio: oliuarum, moralis actio hominis exterioris. Tit. Bostr. c. 647.

Prætendunt pueri Hebræorum ramos palmarum vt victori mortis; oliuarum ramos, vt misericordi. Eulog. c. 655.

Pascha.

Paschalis festi ac conuentus splendor. Procl. c. 427.

Veteris ac noui Paschæ collatio. Id. c. 430.

Festi Paschalis, omni maior exultatio. Leo. c. 1692.

Pascha, festum Dominicum: Pentecostes Dei fe- stum: Leont. Byzant. c. 719.

Pascha Iudæorum traducitur. Id. c. 738.

Angustum & terrenum. Leo c. 1693.

Iudaico simile eorum Pascha, qui sub illud captiuos durius habeat, & c. Ibid. 738. & Not. c. 742.

Pulchrè expositum Pascha Christianorū, Leo. c. 1704.

Paulus.

Beniam tyo, lupus, rapax, & c. Aster. c. 150. & 295.
Eius pulchrè descripta conuersio. Ibid.

Lapidibus, lapidum crimen in Stephano diluit, c. 298.

Pauli gloria seruum esse Iesu crucifixi, ac vincum. Id. c. 151.

Apparet ei Dominus de cælo ignis specie, siue lu- minis; non humanâ, vt Stephano, ne humilitate infi- delem offendat. Ibid.

Ducitur Paulus bibitum Christi sanguinem, qui Stephani sanguine pollutus erat. Id. c. 154.

Trium dierum pœnâ plectitur, qui in Trinitatem peccasset. Id. c. 155.

Repente ex persecutore, prædicator effectus, to- tam Damascum commouet. Ib.

Magnum Pauli momentum, cui tandem se parti ad- dixisset. Ib.

Damasco Hierosolymam reuersus, à suis quæritur ad mortem. Id. c. 158.

Purum statim à legalibus prædicat Christianismum. Ibid.

Eâ de causâ Petrum crebrò arguit, tametsi id mo- destè, Ib.

Pauli mirabilis constantia, aduersis casibus, ac diffi- cultatibus. Id. c. 159.

Dicendi vis, ac suadæ, orando Athenis, ac Dionysio Arcopagi præside conuertendo, cum aliis. Ib.

Sine sumptu Euangelium ponit: nihilque hîc reci- piens, omnia sibi in cælis reponit. Id. c. 163.

Pauli ascensus, raptusque, quàm Eliæ, ac Moyfi il- lustrior. Ib.

Paulo aderat semper diuinum Numen; inque eo lo- quebatur; non per tēpus, vt in aliis Prophetis. Id. c. 166.

Romam venit Petri subsidio; offenditque apud Neronem castitatis Doctor. Id. c. 167.

Pauli præclara elogia. Procl. c. 454.

Pauli res compendiò. Id. c. 460.

Iusta Pauli ira aduersus Elymam, Alexandrum, & alios. Athan. c. 510.

Paulus, magis Christus vocandus, quàm viuens. Anast. Antioch. c. 866.

Pauper: paupertas.

Paupertas laudabilis, modestiâ animi, ac morum humili compositione definitur. Aster. c. 15.

Plerique scelesti ac facinorosi, mali pauperes. Ib.

Iudas pauper; ipse tamen proditor, ac scelestus: Iob diues, & sanctus. Ib.

Voluntaria paupertas Christo commendata, om- nium contubernalis virtutum. Id. c. 62.

Nunquam in fide diuitem oppressit paupertatis æ- rumna Ibid.

Peccatum.

Vno peccato, ceu fune, sibi peccator reliqua attra- hit. Aster. c. 102.

Peccati ciuitas, primum ciuem diabolium habet, atque principem; qui luxuriosos tanquam porcos cogat. Ib.

Peccatum, porcorum filiquæ, nihil habens quod sit alendo. Ib.

Petrus Apostolus.

Eadem cum Christo fundamenti appellatione ho- nestatus. Aster. c. 127. & 143.

Ecclesiarum firmitas Petro doctore consistit. Ib.

Primus sociorum Episcopalis officij, ac pro primi Episcopi munere, à Domini Ascensione concionatur. Id. c. 130.

Vt ipso initio disciplinam sanciat, sacrilegos Ana-

niam & vxorem morte punit Id. c. 134.

Semel punit; beneficia ac sanitates iugiter impertit. Id. c. 135.

Petro singulare vt vmbra solâ sanet: quod nec ipsi vsurpatum est Domino. Ib.

Petrus, vt virtute, sic donis maior vniuersis fratribus. Ib. & c. 142.

Multa Petrus reliquit, qui reliquit omnia. Id. c. 138. Potuit esse non omnino pauper. Ibid.

Petri prerogatiua, vt incedat super aquas. Id. c. 139. Datum Petro sic incedere, fidei & deuotionis merito. Ib.

Petri confessio accurata, eiusque declaratio. Idem c. 142.

Ab humanis, ad diuina ascendit. c. 143.

Confessionis præmio, cæli ianitor efficitur, vt iis aperiat, qui eandem tenent confessionem; claudat, negantibus. Ib.

Orbem terrarum, velut vnum gregem, Pastor vnus, Domini loco, eiusque vicarius, Christi voce accipit. Id. c. 146.

Precum instantiâ liberatur ab Herodiano carcere. Leo Byzant. c. 794.

Crucis ei pœna à Nerone decernitur. Afer. c. 147.

Humilitatis studio, & ne pares Domini ac ferui partes viderentur, eligit pœnam crucis inuersæ. Ib.

Petrus pœnitentiâ mundatus, non rediit in Simonem, sed Apostolum retinuit. Id. c. 214.

Bar-Iona, adhuc Simon existis? *Increpantis specie.* Procl. c. 395. Not. c. 486.

Credit cum Ioanne vbi primùm venisset ad monumentum. Hefych. c. 755. Credit tantum corpus fuisse sublatum. Ioan Thess. c. 807.

Petit secundò monumentum, vbi iterum mulieres regressæ essent Luca 24. c. 759.

Petrum Angeli peculiariùs nominant, in signum reconciliationis. Ioan Thess. c. 814.

Phocas Martyr.

Sinope hortulanus hospitalitatem colit, cuius præmio Martyr efficitur. Afer. c. 174.

Lictores, eius necandi causâ missos, hospitio excipit, benigneque agnitos tractat. Id. c. 175.

Seipsum prodit, ac capite cæditur. Ib.

Celeberrimo honore à morte habetur, tum Sinope, tum locis aliis, quibus impertitione reliquiarum nouas quasi colonias constituit. Id. c. 178.

Romæ, pari fere cum Apostolorum Principibus honore habetur. Ib.

Nautæ, patronum Phocam inuocant, piâque fictione, conuiuiam sibi asciscunt. Id. c. 179.

Seythæ vniuersi, aliiq; Barbari, Phocam venerantur. Ib.

Mittit rex quidam Barbarus sacro anathemate didema, ac loricam. Id. c. 182.

Pleraque Græci, Phocæ hortulani tribuunt Episcopo. Not. c. 250.

Malè Baronius Phocam hortulanum passum Antiochiæ tradit, non Sinope. Not. c. 251.

Spurium videtur apud Petrum, vt Phocas Episcopus priùs nauticam exercuerit. Not. c. 252.

Sinopenfis vtriusque Phocæ res fusiùs ex Menæis. Ib. Not.

Plato.

A latitudine appellatus: ἀπὸ τῆς πλατύτητος, siue humorum, siue eloquij. Not. 247.

Nullò patrociniò futurus coram diuino tribunali iis, quibus mæchari indulsit. Ib.

Traducitur eius luxuria comparatione ad Ioannis

castitatem. Anonym. c. 1390. Not. 1410.

Pœnitentiâ.

Pœnitentiæ nullum incommodum tempus; fenestusque virtuti aptior præ iuuentute. Anast. Sinait. c. 910. 962.

Tunc vtilis est, cum mutans propositum emendandi facultatem habes. Afer. c. 10.

Pœnitentiæ vis maxima, confertis declarata exemplis. Id. c. 214.

Nouus baptismus. Anast. Sinait. c. 927. 959.

Mulieris peccatricis pulchrè perstricta pœnitentiâ. Afer. c. 214.

Pœnitentiæ idea in prodigo, eiusque reditu ad patrem, ac susceptione. Id. c. 226.

Prima stola; gratia quam quisque in baptismo accipit; id est, gratia remissionis peccatorum, non baptismus ipse: annulus, signaculum spiritale Spiritus sancti: quod vt in baptismo, sic est & in pœnitentiâ. Id. c. 227. *Quòd nimirum moris esset etiam pœnitentes vngere cum eâ ipsâ inuocatione, quâ vngentur in baptismo; οὐρανὸς δωρεὰν. κ. τ. ε.*

Predicatores.

Fluminis imperiùs lætificantis ciuitatem Dei; id est Ecclesiam. Tit. Bosstr. c. 635.

Proclus.

Prima Procli oratio, quâ Cyzicenus adhuc Episcopus de Nestorio triumphum reuexit. Not. 467.

Dieta videtur ipsâ die Annunciationis, & quâ Maria, Deipara effecta fuit. Ib.

Familiare Proclo, vt *μωροῦ* vsurpet *αὐτὸν* *φίσιος*. Not. c. 470.

Procli studium ac cura reuendendis è Ponto Ioannis reliquiis; eiusque eâ de re Oratio ad Theodosium iuniorem. Cosmas Vestit. c. 493.

Proclus quintus à Chrysofomo, sed & Constantinopoli. Id. c. 494.

Proximus.

Quisque proximus noster, ac frater, qui eodem patre, Deo; ac matre, terrâ, editi simus. Afer. c. 218.

Tyrannus.

Præceptum nobis, vt proximam diligamus sicut nos ipsos: Christus, plus se dilexit. Ib.

Vera Asterio historia, eius qui in latrones incidit. Ibid.

Psalmi.

Psalmodiæ multiplex vtilitas pulchrè explicata. Procl. c. 314. Anast. Sinait. c. 882.

Psalmi sexti præclara enarratio. c. 907. & seq.

Ptolomæus Philopater.

Iudæis moliens internecionem deterretur per Angelos, & ad lenitatem componitur. Mich. c. 1554. Not. c. 1582.

Publicanus.

Malum omnibus exuperantius; fera; pestis vias obsidens. Afer. c. 222.

Pulcheria Augusta.

Videtur Regina ac virgo, quam Proclus Orat. 12. laudat. Not. c. 488.

Purpura.

Regum insigne, eorum tineta sudoribus: byffus, immaculata vitæ sacerdotum: vtrumque Aaronis amictus. Procl. c. 347.

R.

Reliquiæ Sanctorum.

Joseph, celebri cultu patris reliquias reducit ex Ægypto. Afer. c. 199.

Iosephi ipsius reliquias reducit populus egrediens; eique illæ præsidio, ac tutamini existunt. Ib.

Paucarum reliquiarum impertitione, nouæ velut coloniarum constitutæ Martyribus. Id. c. 178.

Prædicatorum sacra ædes Parisiis in vico nouo S. Honorati, primùm S. Hiacinti reliquiis donata, per Reginam Christianissimam Annam Austriacam; tum S. Raymundi, per illustrissimum Comitem d'Har-
cour. Not. c. 253.

S.

Sabbatum.

OMnes hebdomadæ dies appellati sabbata, & sabbatum. Hefych. c. 747. Euseb. Pamphili. c. 782.

Malè Corderius in Catenâ restringit ad septimanam Paschæ. Not. c. 789.

Christianorum sabbatum cessatione ab operibus Incarnationis. Leo. c. 1681.

Nihil Domino solutum sabbatum curando ægros. Germ. c. 1471.

Magni sabbati ieiunium ex Apostolicâ traditione. Id. c. 1474.

Eius sabbati præ antiquo prærogatiua. Ib.

Sacerdos.

Minimè à subditis iudicandus, nisi in fide deuius sit. Anast. Sinait. c. 903. Not. c. 982.

Nihil iuuat eum esse Sanctum, nisi sumus & ipsi. Ib.

Sacerdotium, seruitus est; non dominatio. Aster. c. 163.

Pauli exemplo impendenda subditis cura, non querendi sumptus. Ib.

Sacerdos, etiam Domino iubente excindi aliquem, veniam deposcat, ac remissionem. Id. c. 214.

Mose iubente, fiebat vitulus pro sacerdote, quod & ipse peccati reus esset. Ib.

Sacerdos vulneratum præteriens, cum Leuitâ; al-
legoricè Moses & Ioannes. Id. c. 219.

Aaronis ac sacerdotis amictus, purpura & byssus; illa Regum insigne, eorum tineta sudoribus; hæc im-
maculatæ vitæ sacerdotum. Procl. c. 347.

Medius inter Deum & populum peragenda re sa-
crâ: eiusque interim verba. Anast. Sinai. c. 894.

Salomon.

Malè iactata Iudæis potestas eius in dæmones, qui se dæmonibus mancipauerit. Leont. Byzant. c. 723. Not. c. 741.

Sanctus.

Sanctorum memoria utilis, prouocando ad virtu-
tem. Aster. c. 170.

Sanctos, vel reueremur vt magistros, vel timeamus vt accusatores. Id. c. 183.

Sancti multa possunt, etiam à morte: multisque res declaratur exemplis. Id. c. 198. Basil. Seleu. c. 598.

Ea Deus miracula, ad eorum sepulchra operatur, ad pignus præclaræ conuersationis. Ib.

Sanctorum Deus indumentis honorem habet; in melote Eliæ. Id. c. 199.

Vir sanctus ac iustus, magnum quid: seipsum iu-
uans; tum Gentis vniuersæ amplissimus thesaurus exis-
tens: declaratur in Patriarchis; in Lot. &c. Ib.

Iusti parentes defuncti, filiis sunt præsidio. Idem c. 202. & seq.

Sancti plures, nec acri iudicio, nec eloquio facundi. Syng. c. 1530.

Scriptura sacra.

Dramaticè, ac assumptis personis admonitionem

adhibet, vt magis perstringat. Aster. c. 19.

Vis maxima in ipsis Scripturæ verbis. Id. c. 18.

Singuli diuinorum eloquiorum apices vim præ-
prium habent, ac sensum spiritalem. Tit. Bostr. c. 642.

Affidua scripturarum lectio cum oratione, virtutum mater. Anast. Sinait. c. 882.

In eo posito vita, vt quis diuinas scripturas medite-
tur die ac nocte. Anonym. c. 1386.

Sermo.

Tunc præstat; cum est decens locutio, ac breui
verborum contextu multa significat, grano sinapis
similis. Aster. c. 142.

Actio sermone efficacior: multiplicitate probatum
exemplo. Id. c. 170.

Seruus.

Non habet peculium liberum. Aster. c. 30.

Seruus nobis, omnium à Deo positæ leges quas se-
qui debeamus. Ibidem, ac totâ homiliâ.

Seruorum ac dominorum mutua officia. Id. c. 227.

Seruus Scytha literis traditus, præclarus euadit;
cuius auditor Asterius. Aster. c. 230.

Seruorum præstantia in Moyse & Elisæo. Ib.

Spiritus sanctus.

Venit Spiritus sanctus in Apostolos horâ tertiâ,
quia Dominus eadem fuerat cruci affixus. Procl.
c. 439.

Venit in specie ignis, ac cum sonitu; quod se Deum
probet. Ib.

Spiritus sancti probata diuinitas. Id. c. 442. Leo.
c. 1752.

Auctor Imperfecti, ipsum Filium, Spiritum sanctum
nominat; vt tamen nihil confundat cum Paracletis;
nec quicquam sit Sabellianus. Not. c. 491.

Spiritus sanctus non reducendus in duas causas, seu
principia. Leo c. 1732.

Malè Græci schismatici id Latinis imponunt, eò
quod sanè, etiam ex Filio velint procedere. Not.
c. 1757.

Stella.

Stellarum multitudo ex luce fabricata. Procl.
c. 315.

Stephanus.

Stephani dies sacra, die alterâ à Domini Natali.
Aster. c. 283.

Stephanus, primus pro Euangelio Martyr, &c. Ibid.

Quodammodo Apostolis rerum gestarum gloriâ
maior. Ibidem: quâ nimirum illis prior certauit.
c. 286.

Præclarum ad gloriam, vt primus certamen gesse-
rit. Id. c. 287.

Blandâ, lenique oratione studet mitigare Iudæo-
rum iras. Ib.

Non cedentibus illis, seuerioris increpationis verba
adhibet. Ib. c. 290.

Solo certante, ipse Dominus apparet certaminis
positor, ac vindex. Ib.

Apparet Dominus, vt præsentia, martyrij primitias
roboret. Id. c. 291.

Enarrat visionem, sperans eâ se incredulos compul-
surum ad fidem. Id. c. 294.

Deciduo corpore à contusione lapidum, ponit ge-
nua, ipso corporis habitu constantiam prodens. Ib.

Urget oratione, vt citò anima, è corpore tollatur.
Ibid.

Orationi precationem addit pro persecutoribus,
qui & inuiti gratiam præstarent. Id. c. 295.

INDEX RERVM.

Stephani precatio, vt Deus pœnitentiam illis tribuat; non vt scelus inultum relinquat. Ib.

Stephani præclara elogia. Procl. c. 446. Eius enarrata historia. Ibid.

Gratia & fortitudo coronam texerunt Stephano. Id. c. 446.

Disputationis eius argumenta. Id. c. 450.

Dominus apparet stans, vt victorem brauiò donet, &c. c. 451.

Apparet stans ratione humanitatis, qui sedeat ratione diuinitatis. Athan. c. 503.

Sterilis.

Accepta sterilium munera, multis declaratum exemplis. Geor. Nicom. c. 1007.

Susanna.

Victis diabolo senibus, victrix ipsa enitet. Aster. c. 99.

Eius cum casto Ioseph breuis comparatio. Ibid.

Instructi in eam iudicij, ac per Danielem emendati, pulchra descriptio. c. 102.

Symeon.

Homo, maiorque homine, ac Angelus virtute; quin & superior Angelis. Athan. 507.

Symeon iustus: eiusque pulchrè enarrata iustitia. Ibidem.

Dei posteriora præstantiùs Moyse cõtuetur. Id. c. 511.

Destinatur Christi aduentùs nuntius ad inferos. Id. c. 518. Leo. c. 1652.

Athanasij sententia, vt iuxta votum, statim sanctus nex humanis exemptus sit. Ibid.

Symeon Cyrillo Sacerdos. c. 630. Abundè laudatus in Euangelio. Leont. Neap. c. 691.

Syrophœnissa.

Nec ipsa fortè commodi aliquid consecuta esset à beneficio, si Dominus tacuisset. Aster. c. 235.

Donat Dominum statuâ in suâ vrbe Pancade Paestinae. Ibid.

Suam quoque statuam crexit supplicis habitu coram Dominicâ statuâ. S. Niceph. c. 278.

Aufertur illa à Maximino in Christi odium; alij aiunt à Iuliano. Id. c. 235.

Incongruâ voce, ac profanâ vocat Asterius ξόανον. cum Christiano vsu, ac Ecclesiastico habuisset dicere *αιδειαίνα*. Schol. Ibid.

Eusebij, Basilij, &c. profectio causâ videndi statuam, eius nonnulla religio fuit. Not. c. 263. Vide Imago.

T.

Theodotâ.

Mater SS. Cosmæ & Damiani, eosdem sanctis moribus imbuit. Geor. Nicom. c. 1195.

Eius paucis elogia. id. c. 1220.

Theodotus Ancyranus.

Eodem penè exordio in Mariam orat, atque Proclus. Not. c. 472.

Nullo grauisatis argumento illa ei Oratio abrogatur. Ibid.

Eius Orationis in S. Dei Genitricem & Symeonem illustre excerptum ex S. Nicephoro. Not. c. 473.

Theophania.

Theophaniorum dies, ipse Luminum ac Epiphaniæ Proclo: eius præ Natalitiorum die præstantia c. 382.

Thomas Apostolus.

Piè excusatur desiderij specie eius incredulitas. Athan. c. 543.

Thomæ confessio. Ibid.

Transfiguratio.

Assumit Dominus tres solos, ne Iudas solus relictus

indignus ipse visione, indignandi occasionem haberet. Procl. 390. Anast. Antioch. c. 871.

Nescit Petrus quid dicat, qui seruos videatur æquare Domino, excitandis paribus cum ipso, Moyse, & Eliæ tabernaculis. Procl. 391.

Qui parcens Præceptorini nesciat se mundi impedire salutem. Anast. Antioch. c. 875.

Qui item bonum hîc esse; id est in terrâ, ac humanis dicat. c. 394.

Christi nomen in quo Thabor & Hermonijm exultant; vox illa Patris: *Hic est Filius meus dilectus*, &c. c. 398.

Nubes obumbrans, & caligo: Dei cognitio nobis possibilis. Anast. Antioch. c. 878. Not. 978.

Dominici corporis immutatio ad gloriam, nostræ pignus immutationis. Anast. Antioch. c. 870.

Duplex Christi Transfiguratio: quâ induit formam serui, & quâ formam serui clarificauit. Id. c. 871.

Post sex dies Transfiguratio; id est die septimâ, quæ sancta. &c. Ibid.

Splendor vestimentorum Christi, nostra immutatio. Id. c. 874. *Plena alia similibus sensis.*

Trinitas.

Fides Trinitatis aduersus Sabellium propugnata. Leo. c. 1641.

V.

Ver.

Priniceps anni pars, aliæque eius excellentiæ. Anast. Antioch. c. 859.

Vestis.

Vestium vsus legitimus, quis; ac quibus definitus. Aster. c. 3.

Quid discipulorum vestes instratæ asello, vt ei Dominus insideret; quid in viâ stratæ. Tit. Bostr. c. 646.

Sacræ ipsæ picturæ in vestibus, quid ferè superfluum; non sacræ, vanum, ac supremus luxus vestium. Aster. c. 3. & 4. Vide Sancti Nicephori explicationem. c. 267. & seq.

Vinum.

Phœnicium Tyrii vitibus: in deliciis, & carum. Aster. c. 7.

Quale vinum myrrhatum iuxta Marcum oblatum Domino. Not. c. 1242.

Virtus.

Sola est sui causâ: alia, vt vnum ex alio comparemus. Aster. c. 50.

Prouocat diaboli inuidiam. Id. c. 287.

In medio posita. Leont. Cypr. c. 718.

Virtutis laborum quanta præmia. Geor. Nicom. c. 1038.

Duplex genericè; inde in innumerabilem turbam succrescens. Anonym. c. 1390.

Voluptas.

Virtutis studio repugnat: eius multiplex malum. Aster. c. 7.

Multæ profundæ opes, vt voluptati vaces: multis inferenda iniuria, vt compares. Id. c. 10.

Fieri non potest, eundem voluptati deditum esse, & virum religiosum. Id. c. 231.

Z.

Zacchæus.

Publicanus, peiùs cæcus, Cæco Hiericuntino. Aster. c. 223.

Non aliis aliena; sed iniuriam passis restituit propria. Ibid.

INDEX RERVM.

Zacchæus filius Abrahæ, non naturâ, sed morum imitatione, ac fide. Ibid.

Verius videri fuisse genere Hebræum, siue natus erat vrbe Hiericho, siue aliâ. Not. c. 260.

Zacharias.

Ioannis pater creditus summus Pontifex. Anast. Antioch. c. 851. *Hand tamen nititur Veritate.* Not. c. 977.

Mariam in templo suscipit offerentibus parentibus. Georg. Nicom. c. 1103. Not. 1237. S. Germ. c. 1414. & seq. Not. 1463.

Pro Mariæ nuptiis, ac exigendâ è templo sollicitus. Id c. 1130.

Zachariæ laudatio. Anonym. c. 1374.

Interfectum putat Basilius ex vno apocrypho, quòd Mariam post partum doceret Virginem: Iacobi apocryphus liber, quòd celaret Ioannem. Not. c. 1233.

Zachariæ sanguis plus quàm Abelis clamat. Andr. Cret. 1362. Not. 1370.

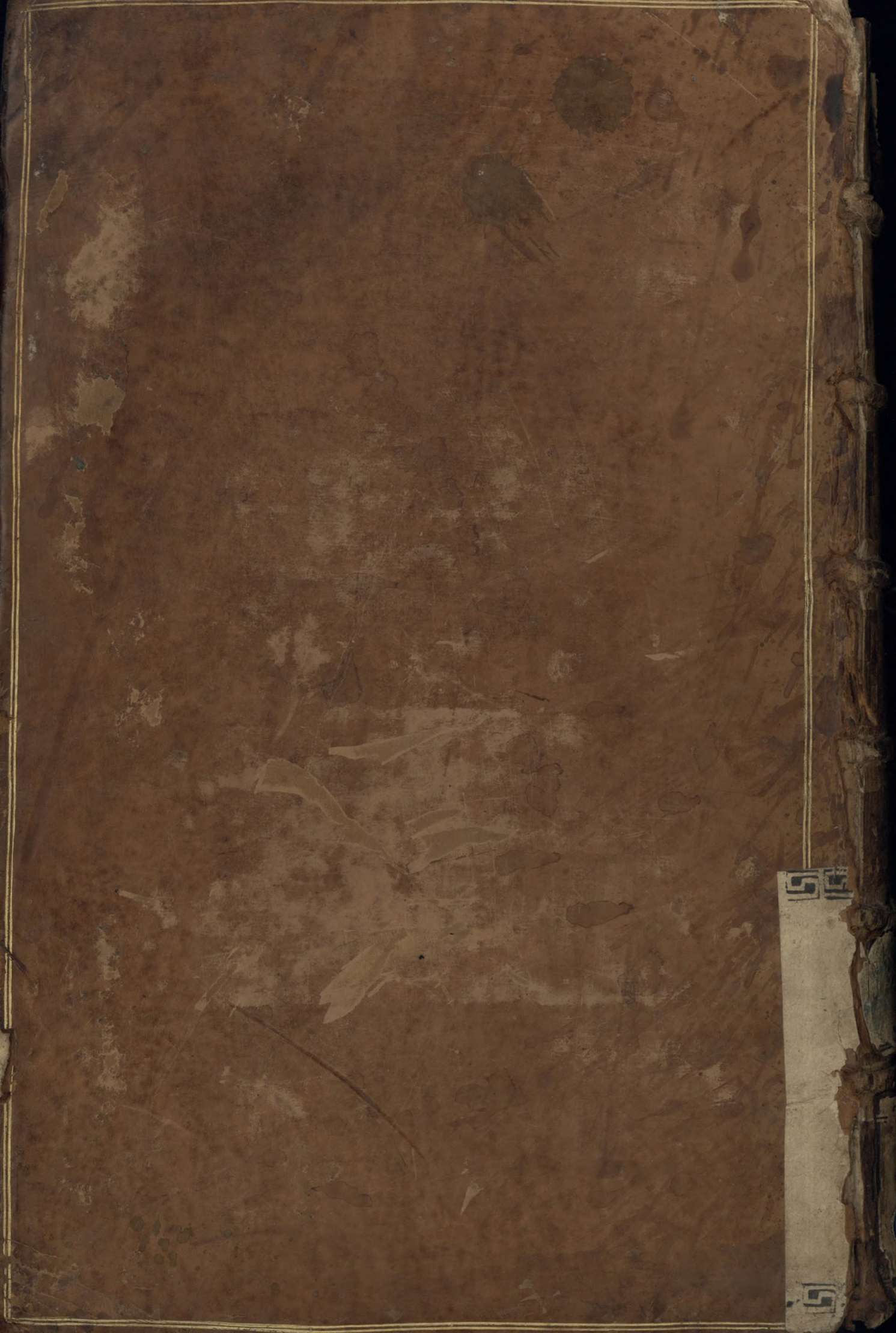
Omnibus vocalier, ac clarior Prophetis existit. Anonym. c. 1374.

FIN.

Errata alia horum instar, ac ferè Typographica, lenioraque, tu Lector emenda.

C. 1. B. 6. συμβουλῶ. 9. D. 6. ὄμμα. 12. D. 2. κωάρια. 13. E. 5. ἀνδρῶν. 16. A. 7. ἀνδρωτικῶ. E. 5. διὰ τῶν. 22. B. 8. illâ nimirum. D. 4. opulens est. 23. C. 10. lubeat. 35. E. 6. mendicando. 7. ἐν ἀποεία. 39. E. 5. induuiis. 46. D. 9. virens. 50. C. 2. caloribus. 51. E. 1. facit. 67. D. 1. agedum. 76. A. 1. κατὰ κεκλεισμένῳ. 78. A. 1. effugiens falces. 101. D. 2. ἀνὸρ πῶ. 116. A. 9. ὕβρις. 124. B. 5. πῶ ἀγγῶ. 134. A. 10. millibus. 143. A. 13. Tu es Christus. 283. C. 10. charissimis. E. 1. viuendi. 188. C. 3. μαρτυρ. 9. ἰσχύρι πῶ. 193. A. 7. θεομαρτυροῦ. 195. B. 6. immunda. C. 7. ἀποδαίνων. 197. B. 3. τελειώσαντες. D. 2. ἐνοεῖν. 232. E. 1. σὺ αὐτῶ. 288. marg. σπυρί. 302. B. 4. obsequio: placidum. 304. E. 9. ἱελάς. 315. A. 8. ditioni. 367. A. 12. Iudæorum Synagogam. 399. A. 9. Regis nos. B. 6. ipsi. 414. A. 1. carcerem. 473. B. 10. putemque sexillos. 507. B. 5. aded. E. 5. infipientium more. 720. B. 3. ἡλεῖ θεοῦ. 1006. B. 4. diuiseris. 1117. E. 4. ἐμοῖο πητος. 1237. D. 3. reticet. 1318. E. 5. vnde non. 1386. D. 4. merentur laudem. 1414. C. 7. designata. 1456. D. 1. ἀειπαρθέτου. 1482. A. 2. quosque. 1159. E. 8. alios indicant. 1560. marg. ἀνόντος. 1620. D. 4. choro.

1

B
1
55